

หลักการรับฟังถ้อยคำในกฎหมายต่างประเทศ

ตามกฎหมายต่างประเทศ ถ้อยคำจัดเป็นพยานหลักฐานอย่างหนึ่งในคดี หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณารับฟังจึงอยู่บนพื้นฐานเดียวกันกับหลักเกณฑ์การรับฟังพยานหลักฐานประเภทอื่นๆ ในคดี แต่เนื่องจากถ้อยคำที่เป็นคำรับสารภาพมีลักษณะพิเศษ โดยตามระบบกฎหมายของ Common law ถือเป็นข้อยกเว้นที่ใช้รับฟังเป็นพยานหลักฐานในคดีแม้มีฐานะเป็นเพียงพยานบอกเล่าก็ตาม ซึ่งถ้อยคำที่เป็นคำรับสารภาพ จัดว่าเป็นพยานชั้นเยี่ยม เพราะหลักโดยทั่วไป คำรับสารภาพถือว่าเป็นคำรับที่เป็นปฏิบัติต่อประโยชน์ของตนเอง ฉะนั้นย่อมไม่มีใครสมัครใจกล่าวเป็นผลร้ายแก่ประโยชน์ของตน เว้นแต่จะเป็นความจริง¹

แต่อย่างไรก็ตามการรับฟังคำรับสารภาพเป็นพยานหลักฐานในคดีไม่ใช่ว่าจะรับฟังได้ในทุกกรณี ขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ตามกฎหมายของแต่ละประเทศ ซึ่งมีความเคร่งครัดและวัตถุประสงค์แตกต่างกัน บางประเทศจำกัดการรับฟังว่าถ้าเป็นคำรับสารภาพที่ได้มาโดยการบังคับ ชูเชิญ หลอกลวง หรือให้สัญญาในประการใดๆแล้ว ห้ามมิให้รับฟัง กล่าวคือ นำหนักแห่งการรับฟังเป็นพยานหลักฐานได้ อยู่ที่ใดให้การโดยสมัครใจเป็นเงื่อนไขสำคัญ เพราะคำรับสารภาพที่ได้มาโดยการบังคับ ชูเชิญ หลอกลวง หรือให้สัญญาในประการใดๆนั้น เหตุผลของการห้ามมิให้รับฟังสาเหตุเนื่องมาจากความไม่น่าเชื่อถือในตัวของถ้อยคำของพยานนั่นเอง

ในขณะที่บางประเทศ นอกจากจะไม่รับฟังคำรับสารภาพที่ได้มาโดยการบังคับ ชูเชิญ หลอกลวง หรือให้สัญญาในประการใดๆ แล้ว ยังมีเงื่อนไขในเรื่องการแจ้งสิทธิต่างๆแก่ผู้ต้องหา ทราบ และเรื่องการแจ้งสิทธิถือเป็นมาตรการสำคัญประการหนึ่งที่จะส่งผลถึง การรับฟังคำรับสารภาพนั้นๆ และมีผลต่อพยานหลักฐานอื่นๆที่เป็นผลเกี่ยวเนื่องมาจากคำรับสารภาพด้วย โดยเหตุผลของการห้ามรับฟังคำรับสารภาพที่ได้มาโดยการบังคับ ชูเชิญ หลอกลวง หรือให้สัญญาในประการใดๆไม่ใช่เนื่องจากความไม่น่าเชื่อถือในตัวของถ้อยคำของพยานนั้น แต่เพื่อป้องกันสิทธิส่วนบุคคลมิให้ถูกละเมิด หรือเพื่อรักษาความบริสุทธิ์ของศาลมิให้เกี่ยวข้อกับการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย เป็นต้น

¹ วงษ์ วีระพงศ์, การรวบรวมและการนำสืบพยานหลักฐานในคดีอุกฉกรรจ์, พิมพ์ครั้งที่ 1 (พระนคร: โรงพิมพ์ดุสิตสัมพันธ, 2509), น.182.

ตามหลักเกณฑ์สากล มีหลักที่ศาลใช้เพื่อพิจารณาว่าพยานหลักฐานได้รับฟังได้หรือไม่ โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ที่ศาลใช้ในการไม่รับฟังพยานหลักฐานใด ๆ นั้น มีอยู่ 4 ประการด้วยกัน² ดังนี้

1. หลักความมีวินัย หรือหลักการยับยั้ง (Disciplinary Approach)

แนวความคิดของหลักการนี้ คือ พยานหลักฐานจะถูกตัดห้ามมิให้รับฟัง เพื่อเป็นการป้องกันกรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจกระทำผิดในอนาคต ถ้าเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นได้รับคำรับสารภาพจากผู้ต้องหา ภายหลังจากที่ได้ปฏิเสธถึงสิทธิของผู้ต้องหาในการได้รับคำปรึกษาด้านกฎหมายแล้ว ศาลควรที่จะไม่รับฟังคำรับสารภาพดังกล่าวนั้น เพื่อเป็นการสั่งสอนตำรวจ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ในอนาคตเจ้าหน้าที่ตำรวจก็จะปฏิเสธในสิทธิของผู้ต้องหาที่จะได้รับคำปรึกษาทางกฎหมายน้อยลง เนื่องจากพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบปากคำของผู้ต้องหานั้น ไม่สามารถที่จะนำมาใช้ในการพิจารณาเพื่อยันตัวจำเลยในชั้นศาลได้

2. หลักการป้องกัน หรือหลักการรักษาเยียวยา (The Protective or Remedial Approach)

หากว่าหลักความมีวินัย หรือหลักการยับยั้งข้างต้น มีเหตุผลของการยับยั้งมุ่งเน้นไปที่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้กระทำความผิดแล้ว หลักการป้องกัน หรือหลักการรักษาเยียวยานี้ เป็นหลักที่มุ่งความสนใจไปที่ตัวของผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นสำคัญ คือ จำเลยผู้ที่ถูกดำเนินคดีโดยพยานหลักฐานที่ได้มาด้วยวิธีการอันมิชอบด้วยกฎหมายนั่นเอง

ในกรณีที่พยานหลักฐานจะถูกตัดห้ามมิให้รับฟังตามหลักเกณฑ์ข้อนี้ ศาลจะต้องทำให้จำเลยกลับไปอยู่ในสถานะที่เขามีสิทธิ ก่อนที่สิทธิของเขาจะถูกละเมิด แต่กรณีนี้อาจเป็นปัญหา เช่น ถ้าผู้ต้องสงสัยให้การรับสารภาพโดยที่ไม่ได้รับสิทธิในเรื่องคำปรึกษาด้านกฎหมายแล้ว การถามจำเลยว่าเป็นการรับสารภาพโดยที่ไม่ได้รับสิทธิที่จะได้รับคำปรึกษาด้านกฎหมายหรือไม่นั้น สามารถที่จะถามได้ไม่เป็นการขัดต่อกฎหมาย แต่ถ้าหากผู้ต้องสงสัยยังคงยืนยันที่จะให้การรับสารภาพนั้นอยู่ คำรับสารภาพนั้นย่อมรับฟังได้

ในหลักการข้อนี้ มีข้อโต้แย้งประการสำคัญคือ ถ้ามีการละเมิดสิทธิเพียงเล็กน้อย ในการสอบสวนคดีอาชญากรรมใหญ่ๆ เช่น จำเลยผู้ที่ถูกดำเนินคดีไม่ได้รับสิทธิในเรื่องการให้คำปรึกษาทางกฎหมายนั้น ได้ให้การรับสารภาพว่าเป็นผู้กระผิดในการฆาตกรรมต่อเนื่อง เช่นนี้

² Andrew Ashworth and Mike Redmayne, The Criminal Process, (Oxford: Oxford University Press, 2005), pp.316-320.

หากไม่รับฟังคำรับสารภาพของผู้กระทำผิดแล้ว อาจนำไปสู่ความล้มเหลวที่จะดำเนินคดีต่อผู้กระทำผิดได้ อันจะส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของประชาชนโดยส่วนรวม

3. หลักศีลธรรมตามกฎหมาย หรือหลักคุณธรรม (The Moral Legitimacy or Integrity Rational)

ในหลักการนี้มีหลายทฤษฎีที่แตกต่างกันออกไป หนึ่งในทฤษฎีนั้นคือการทำให้คำพิพากษาของศาลถูกต้องตามกฎหมายในสายตาของประชาชน ประชาชนจะไม่มีควมศรัทธาต่อศาลหากผู้พิพากษามองข้ามซึ่งการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่รัฐ ทั้งประชาชนก็จะไม่พอใจหากว่าผู้กระทำผิดร้ายแรงได้รับการปล่อยตัวอันเนื่องมาจากการกระทำผิดเพียงเล็กน้อยของเจ้าหน้าที่ด้วย ดังนั้นผู้พิพากษาควรที่จะตระหนักถึงความสำคัญทั้งการพิพากษาลงโทษผู้กระทำผิดและความสำคัญของการต่อต้านการปฏิบัติที่ผิดของเจ้าหน้าที่ว่าจะตัดพยานหลักฐานที่ได้มาด้วยวิธีการอันมิชอบด้วยกฎหมายออกจากคดีหรือไม่

4. หลักการปัจจัยภายนอก (External Approach)

ในหลักการนี้มีแนวความคิดว่า ไม่ควรมีการตัดพยานหลักฐานที่ได้มาโดยไม่เหมาะสมตราบใดที่พยานหลักฐานนั้นๆ มีความเกี่ยวข้องในคดีก็ควรนำพยานหลักฐานนั้นเข้าสืบได้ และศาลก็ควรที่จะใช้พยานหลักฐานนั้นให้เป็นประโยชน์ในการค้นหาความจริงให้ได้มากที่สุด แต่ทั้งนี้ก็มีได้หมายความว่า การข่มผู้ต้องหาเพื่อให้ได้มาซึ่งคำรับสารภาพ หรือพยานหลักฐานอื่นใด การมิให้ผู้ต้องหาได้รับซึ่งสิทธิที่จะมีผู้ปรึกษาทางกฎหมายหรือทนายความ หรือการลักลอบดักฟังโทรศัพท์แล้ว เป็นสิ่งที่ถูกต้องและสามารถกระทำได้ หรือให้มองข้ามซึ่งการกระทำเหล่านี้ไป แต่ควรให้สิ่งต่างๆ ที่ไม่ถูกต้องเหล่านี้แยกไปดำเนินเป็นอีกคดีต่างหาก คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ข่มผู้ต้องหาควรจะถูกดำเนินคดีในข้อหาทำร้ายร่างกาย หรือดำเนินการทางวินัย เป็นต้น

แต่อย่างไรก็ตามก็ยังมีปัญหาในเรื่องนี้ตามมา คือในการดำเนินการทางวินัยของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นมักจะใช้ระยะเวลาานาน ทั้งหากหน่วยงานต้นสังกัดมีการช่วยเหลือกัน หรือตัดสินใจที่จะไม่ดำเนินการทางวินัยต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้นั้นแล้ว ผู้เสียหายก็แทบจะไม่มีวิธีอื่นใดที่จะดำเนินการเอาผิดกับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้นั้นได้ หรือถ้าเป็นการดำเนินคดีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจในข้อหาทำร้ายร่างกายแล้ว การหาพยานเพื่อมาให้การหรือหลักฐานเพื่อมาแสดงให้ศาลเห็นก็เป็นไปได้ยากยิ่ง

การที่ศาลจะพิจารณาวิธีการของหลักการไม่รับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาโดยวิธีการอันมิชอบด้วยกฎหมายนั้น ยังสามารถพิจารณาได้อีกรูปแบบคือ การใช้ดุลพินิจพิจารณาณในการรับฟังของศาลนั่นเอง ซึ่งศาลอาจใช้ระดับของพิจารณาณในเรื่องหลักการป้องกันน้อย ขณะที่ว่า

หากสิทธิของผู้ต้องหาถูกละเมิดแล้ว ศาลจะตัดไม่รับฟังพยานหลักฐานนั้นเสมือนกับเป็นการตัดพยานหลักฐานนั้นโดยอัตโนมัติทีเดียว

การตัดพยานหลักฐานโดยอัตโนมัติ มีหลักเกณฑ์เช่นเดียวกับหลักการตัดพยานของหลักการยับยั้ง ซึ่งตำรวจที่กระทำผิดกฎหมายนั้นต้องได้รับบทเรียนจากการกระทำนั้น และจากหลักการทั้งสองนี้เองก่อให้เกิดกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในการตัดพยานหลักฐานใดๆ แตกต่างไปจากหลักการคุณธรรม ซึ่งต้องชั่งน้ำหนักของทั้งสองฝ่าย ระหว่างการพิพากษาลงโทษผู้กระทำความผิดกับความสำคัญของการต่อต้านการปฏิบัติที่ผิดของเจ้าหน้าที่เป็นเกณฑ์

ในการรับฟังถ้อยคำตามกฎหมายต่างประเทศ อาจแบ่งพิจารณาจากความแตกต่างของระบบกฎหมายที่ใช้ได้ ว่าใช้ระบบกฎหมายใดระหว่างระบบกฎหมายแบบคอมมอนลอว์ (Common Law) กับซีวิลลอว์ (Civil law) ซึ่งระบบกฎหมายทั้งสองมีความแตกต่างกัน เพราะประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายแบบคอมมอนลอว์ (Common Law) ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศอังกฤษ จะมีหลักเกณฑ์ในการรับฟังพยานหลักฐานในคดีที่เป็นการจำกัดค่อนข้างมาก เนื่องจากเป็นระบบที่เป็นการพิจารณาคดีโดยคณะลูกขุนซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา ในขณะที่ระบบกฎหมายแบบซีวิลลอว์ (Civil law) อันได้แก่ ประเทศประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และประเทศสาธารณรัฐฝรั่งเศสแล้ว มีหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการรับฟังพยานหลักฐานได้อย่างกว้างขวางกว่า เนื่องจากเป็นการพิจารณาคดีโดยผู้พิพากษาอาชีพ ดังที่ได้กล่าวมาในบทที่ 2 เรื่องระบบการดำเนินคดีอาญาแล้ว

3.1 หลักการรับฟังถ้อยคำในประเทศที่ใช้ระบบ Common Law

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ในระบบกฎหมายของ Common law เป็นระบบที่มีคณะลูกขุนเป็นผู้วินิจฉัยข้อเท็จจริง ดังนั้นเพื่อเป็นการป้องกันอคติและความลำเอียงในจิตใจของคณะลูกขุนซึ่งเป็นเพียงบุคคลธรรมดา จึงต้องมีกฎเกณฑ์ต่างๆเกี่ยวกับพยานหลักฐาน เพื่อป้องกันความเสียหาย ไม่ว่าจะเป็นหลักในการรับฟังพยาน ที่เป็นบอกเล่า (Hearsay rule) หรือ การมีบทตัดพยาน (Exclusionary rule) เป็นต้น³ โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ในการรับฟังถ้อยคำที่เป็นคำรับ

³John H. Langbein, Comparative Criminal Procedure, (Germany: Minnesota:West Publishing Co.,1977),p.83.

สารภาพ (Confession) ประเทศที่ใช้ระบบคอมมอนลอว์ (Common law) ดังเช่นประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศอังกฤษนั้น ค่อนข้างมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณารับฟังมากกว่า พยานหลักฐานประเภทอื่นๆ โดยเฉพาะหลักกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีหลักเกณฑ์พิเศษมากกว่าการรับฟังพยานหลักฐานของประเทศอื่นในเรื่องดังกล่าว ดังนี้

3.1.1 หลักการรับฟังถ้อยคำในประเทศสหรัฐอเมริกา

ในประเทศสหรัฐอเมริกามีหลักเกณฑ์ในการรับฟังพยานหลักฐานว่า พยานหลักฐานใดๆที่ได้มาโดยละเมิดสิทธิส่วนบุคคลตามรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 มาตรา 5 มาตรา 6 และมาตรา 14 ศาลจะไม่ยอมรับฟังเป็นพยานหลักฐานในคดี ดังนี้

รัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 4⁴ วางหลักไว้ว่า “สิทธิของประชาชนที่จะมีความปลอดภัยในร่างกาย เคหสถาน เอกสาร และทรัพย์สิน ซึ่งของการตรวจค้น และยึดโดยไม่มีสาเหตุอันควรจะละเมิดมิได้ และจะออกหมายเพื่อกระทำการดังกล่าวใดๆไม่ได้ เว้นแต่จะมีเหตุอันควรเชื่อถือซึ่งได้รับคำยืนยันด้วยคำสาบานหรือปฏิญาณ และโดยเฉพาะต้องระบุสถานที่ที่จะค้นหรือบุคคลที่จะจับกุม หรือสิ่งที่จะยึดไว้ในหมายนั้น”

รัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 5⁵ วางหลักไว้ว่า “บุคคลใด จะถูกบังคับให้ต้องให้การเป็นพยานต่อตนเองในคดีอาญาไม่ได้ หรือจะถูกจำกัดสิทธิในสิทธิ เสรีภาพ และทรัพย์สินโดย

⁴ The Fourth Amendment The right of the people to be secure in their persons, houses, papers, and effects, against unreasonable searches and seizures, shall not be violated, and no Warrants shall issue, but upon probable cause, supported by Oath or affirmation, and particularly describing the place to be searched, and the persons or things to be seized.

⁵ The Fifth Amendment No person shall be held to answer for a capital, or otherwise infamous crime, unless on a presentment or indictment of a Grand Jury, except in cases arising in the land or naval forces, or in the Militia, when in actual service in time of War or public danger; nor shall any person be subject for the same offence to be twice put in jeopardy of life or limb; nor shall be compelled in any criminal case to be a witness against himself, nor be deprived of life, liberty, or property, without

ไม่ต้องด้วยกระบวนการแห่งกฎหมายไม่ได้...” ตามรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ เป็นการยอมรับสิทธิของบุคคลที่จะไม่ถูกบังคับให้เป็นพยานที่เป็นปฏิปักษ์ต่อตนเอง อันเป็นการจำกัดเฉพาะกรณีที่ทำให้ถูกฟ้องในคดีอาญา นั้นเอง

รัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 6⁶ วางหลักไว้ว่า “บุคคลใด จะถูกบังคับดำเนินคดีอาญาทั้งปวง จำเลยทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะได้รับแจ้งให้ทราบถึงลักษณะและเหตุที่กล่าวหา (สิทธิ) ที่จะมีการสืบพยานโจทก์ต่อหน้าและ (สิทธิ) ที่จะมีทนายความแก้ต่างคดี”

รัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 14⁷ วางหลักไว้ว่า “ข้อ 1 ...มลรัฐใดจะออกกฎหมายหรือบังคับใช้กฎหมายที่เป็นการตัดทอนเอกสิทธิ์ หรือความคุ้มกันที่พลเมืองของสหรัฐจะพึงได้รับไม่ได้ หรือมลรัฐใดจะรอนสิทธิในชีวิต เสรีภาพ หรือทรัพย์สินส่วนบุคคล โดยไม่ชอบด้วยกระบวนการแห่งกฎหมายหรือจะปฏิเสธไม่ให้นำบุคคลใดที่อยู่ในเขตอำนาจได้รับความคุ้มครองแห่งกฎหมายโดยเท่าเทียมกันไม่ได้...” หลักนี้เรียกว่า The due process of law นั้นเอง

due process of law; nor shall private property be taken for public use, without just compensation.

⁶ The Sixth Amendment In all criminal prosecutions, the accused shall enjoy the right to a speedy and public trial, by an impartial jury of the State and district wherein the crime shall have been committed, which district shall have been previously ascertained by law, and to be informed of the nature and cause of the accusation; to be confronted with the witnesses against him; to have compulsory process for obtaining witnesses in his favor, and to have the Assistance of Counsel for his defence.

⁷ The Fourteenth Amendment

Section 1. All persons born or naturalized in the United States and subject to the jurisdiction thereof are citizens of the United States and of the State wherein they reside. No State shall make or enforce any law which shall abridge the privileges or immunities of citizens of the United States; nor shall any State deprive any person of life, liberty, or property, without due process of law; nor deny to any person within its jurisdiction the equal protection of the laws.

หลักในการรับฟังถ้อยคำเป็นพยานหลักฐานในคดีของกฎหมายสหรัฐอเมริกาจึงต้อง อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติมทั้ง 4 มาตราดังกล่าว ข้างต้นด้วย มิเช่นนั้นศาลจะไม่ยอมรับฟังเป็นพยานหลักฐานในคดี ตามบทตัดพยานหลักฐาน หรือ Exclusionary Rules นั้นเอง

เหตุผลที่ศาลสูงสหรัฐอเมริกา ไม่รับฟังพยานที่ได้มาโดยการฝ่าฝืนบทบัญญัติของ รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติมทั้ง 4 มาตราดังกล่าว ทั้งที่ความน่าเชื่อถือของพยานหลักฐาน ดังกล่าวมิได้เปลี่ยนไป เนื่องจากเหตุผลดังนี้⁸

1. เหตุผลในแง่ของการยับยั้ง (Deterrent) มิให้เจ้าพนักงานกระทำการเช่นนั้นอีก กล่าวคือ เพื่อยับยั้งมิให้เจ้าพนักงานกระทำการอันมิชอบเช่นนั้นต่อไปอีก ในกรณีเช่นนี้อาจเป็น การยับยั้งเจ้าพนักงานผู้นั้นโดยเฉพาะเจาะจง (specific deterrent) หรือยับยั้งเจ้าพนักงานอื่น โดยทั่วไป (general deterrent) ก็ได้

2. เหตุผลในแง่ความบริสุทธิ์ยุติธรรมของศาล (Judicial Integrity) กล่าวคือศาล อเมริกันอ้างว่าความบริสุทธิ์ยุติธรรมจะเสียไป ถ้ายอมให้ศาลรับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาโดย วิธีการอันมิชอบ หากศาลรับฟังพยานหลักฐานดังกล่าวลงโทษจำเลย ก็เท่ากับศาลไร้ความบริสุทธิ์ และกลายเป็นหุ้นส่วนในการละเมิดต่อกฎหมายของเจ้าพนักงาน

3. เหตุผลในแง่สิทธิส่วนบุคคล (Personal Rights) ของผู้ถูกเจ้าพนักงานกระทำการอัน มิชอบ กล่าวคือ เป็นเรื่องของสิทธิของจำเลย ผู้ถูกเจ้าพนักงานกระทำการโดยมิชอบ จะขอให้ศาล ไม่รับฟังพยานนั้นๆ และการที่ศาลไม่ยอมรับฟังพยานหลักฐานตามที่จำเลยร้องขอ ก็เสมือนกับว่า ศาลได้ให้ค่าสินไหมทดแทนแก่จำเลยในกรณีที่มีการค้น ยึด หรือจับ อันมิชอบต่อจำเลยนั้น เช่นเดียวกับที่ศาลบังคับให้ผู้กระทำการละเมิดกรณีต่างๆ ไป ใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกล่วง ละเมิดนั่นเอง

แต่อย่างไรก็ตาม การพิจารณาพยานหลักฐานของประเทศสหรัฐอเมริกาในระยะหลังๆ ได้มีการผ่อนคลายนความเคร่งครัดลง โดยยอมให้มีข้อยกเว้นในหลักการไม่รับฟังพยานหลักฐาน ตามหลักต่างๆ ดังนี้

⁸ เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์, "หลักการไม่ยอมรับฟังพยานวัตถุ พยานเอกสาร ซึ่งได้มา จากการจับ การค้น การยึด ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายในสหรัฐอเมริกา", วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 9 ฉบับที่ 3, (ธันวาคม 2521), น.120-136.

1.หลัก Standing หรือ หลักสิทธิที่จะคัดค้านเกิดขึ้นต่อเมื่อเสรีภาพของตนถูกล่วงละเมิด⁹

หลักนี้สอดคล้องกับหลักสิทธิส่วนบุคคล (Personal rights) กล่าวคือ เฉพาะจำเลยที่ถูกจับหรือค้นโดยมิชอบเท่านั้น ที่จะร้องขอให้ศาลไม่รับฟังพยานหลักฐานที่ได้มา หากจำเลยมิได้ถูกล่วงละเมิดสิทธิ ก็ไม่มีอำนาจที่จะขอให้ศาลไม่รับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาจากการล่วงละเมิดสิทธิขอบุคคลที่สามได้

2.หลัก Impeachment หรือ หลักว่าด้วยการพิสูจน์ต่อพยาน¹⁰

หลักดังกล่าว เป็นกรณีที่โจทก์เห็นว่าจำเลยกล่าว หรือเบิกความเท็จ เอาหลักฐานเท็จมาพิสูจน์ โจทก์ก็มีสิทธิที่จะนำเอาพยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบมาสืบหักล้างพยานเท็จของจำเลยได้ กล่าวคือ พยานหลักฐานแม้จะรับฟังไม่ได้เพราะได้มาโดยมิชอบแต่หากเสนอเข้ามาเพื่อหักล้างน้ำหนักค่าเบิกความของพยานบุคคลก็ย่อมรับฟังได้ หลักการนี้จะใช้เมื่อ จำเลยให้การในชั้นพิจารณาและไม่ยอมรับข้อเท็จจริงซึ่งไม่สามารถพิสูจน์ได้ นอกจากพยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบ

3.หลัก Harmless Error หรือ หลักผิดพลาดที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย¹¹

หลักดังกล่าวเป็นการป้องกันคดี มิให้ถูกกระทบกระเทือนไปโดยความผิดพลาดที่มีใช้ประเด็นสำคัญในคดี เนื่องจากเจ้าพนักงานได้พยานหลักฐานโดยละเมิดกฎหมายในข้อที่เป็นรายละเอียดปลีกย่อยซึ่งมิใช่สิทธิหลักตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ เช่น การที่เจ้าพนักงานได้พยานหลักฐานมาโดยการละเมิดกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในข้อรายละเอียดปลีกย่อย ซึ่งไม่ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิหลักๆ ตามรัฐธรรมนูญ พยานหลักฐานที่ได้มาจึงเป็นพยานหลักฐานที่รับฟังได้

⁹ มโน ชอศรีสาคร, "การรับฟังพยานหลักฐานที่ได้จากการจับ ค้น ยึด โดยมิชอบ: ศึกษาเฉพาะพยานวัตถุและพยานเอกสาร," (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539), น.37.

¹⁰ เพิ่งอ้าง, น. 38.

¹¹ เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์, อ้างแล้ว เซึ่งอรรถที่ 8, น.131.

4.หลัก Good Faith หรือ หลักสุจริต¹²

หลักสุจริต หรือ ทฤษฎีความบริสุทธิ์ใจ คือพยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบนั้น หากเจ้าหน้าที่ได้กระทำโดยเข้าใจอย่างสุจริตว่ามีอำนาจทำได้ พยานหลักฐานนั้นสามารถใช้ในคดีได้ เช่นคดี U.S. v. Leon (1984)¹³ เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้พยานหลักฐานโดยสุจริต โดยอาศัยหมายค้นซึ่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่เข้าใจโดยสุจริตว่าชอบ ซึ่งศาลสูงสหรัฐอเมริกาได้ให้ความเห็นว่า หากตำรวจกระทำโดยสุจริต บทตัดพยานยังไม่ช่วยยับยั้งพฤติกรรมของตำรวจในภาวะเช่นนั้นได้ จึงไม่สอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานของ Exclusionary Rules ที่ต้องการสร้างความยับยั้งความซังใจให้แก่ตำรวจ

5.หลัก Balancing Test¹⁴

หลัก Balancing Test คือ หลักการซึ่งน้ำหนักผลได้เสียว่า สมควรตัดพยานหลักฐานขึ้นนั้นออกไปจากการพิจารณาหรือไม่ ศาลจะชั่งน้ำหนักดูว่าผลประโยชน์ในแง่ของการยับยั้งเจ้าหน้าที่ เมื่อเทียบกับผลประโยชน์สาธารณะในการลงโทษจำเลยแล้ววิธีใดเหมาะสมกว่ากัน

ดังนั้นหลักในการรับฟังถ้อยคำเป็นพยานหลักฐานในคดี ตามกฎหมายสหรัฐอเมริกา ต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติมทั้ง 4 มาตราดังกล่าว มิเช่นนั้นแล้วศาลจะไม่ยอมรับฟังเป็นพยานหลักฐานในคดีได้ ตามบทตัดพยานหลักฐาน หรือ Exclusionary Rules ดังที่ได้กล่าวมา นอกจากนี้ในการรับฟังถ้อยคำ ที่เป็นคำรับสารภาพนั้น จะมีหลักเกณฑ์พิเศษในการพิจารณาเพิ่มเติม ซึ่งจะต้องพิจารณาด้วยว่า เป็นคำรับสารภาพที่ได้มาภายหลังจากที่ผู้ต้องหาทราบถึงสิทธิในประการต่างๆที่เขามีก่อน ตาม “หลักเกณฑ์มิแรนด้า” (Miranda Rules)¹⁵ หรือไม่ อันเป็นหลักเกณฑ์เพื่อเป็นการป้องกันมิให้ผู้ต้องสงสัยให้การที่เสียประโยชน์ต่อตนเอง ตามสิทธิที่จะไม่ให้ถ้อยคำเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเองในคดีอาญา (Privilege

¹² มโน ซอศรีสาคร, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 9*, น.39.

¹³ U.S. v. Leon, 468 U.S. 897 (1984) และอัญชญา สุขสาคร, “ การรับฟังคำรับสารภาพของผู้ต้องหาเป็นพยานหลักฐานในคดีอาญา: ศึกษาตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 22) พ.ศ.2547, ” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549), น.57.

¹⁴ อัญชญา สุขสาคร, *เพ็งอ้าง*.

¹⁵ Miranda v. Arizona, 384 U.S. 436 (1966)

against self-incrimination) ของผู้ต้องหาและจำเลย ที่รัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 5 (The Fifth Amendment) คຸ່ມครอง ซึ่งผู้เขียนจะได้อธิบายโดยละเอียดในหัวข้อต่อไป

3.1.1.1 หลักการรับฟังคำรับสารภาพ

หลักในการพิจารณารับฟังคำให้การ (Statement) ประเภทที่เป็นคำรับสารภาพ (Confession) ¹⁶ ของผู้ต้องหานั้น เจ้าพนักงานสอบสวนจะต้องดำเนินการให้ต้องถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่รัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 4 มาตรา 5 มาตรา 6 และมาตรา 14 รับรอง คຸ່ມครองไว้ โดยเฉพาะตามรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 5 ที่รับรองคຸ່ມครองในสิทธิที่จะไม่ให้เกิดการเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเองในคดีอาญา (Privilege against self-incrimination) ของผู้ต้องหาและจำเลย โดยสิทธิที่จะไม่ให้อภัยคำเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเองในคดีอาญานี้ ที่เป็นแนวความคิดที่ คຸ່ມครองเฉพาะถ้อยคำ ซึ่งภาษาอังกฤษใช้คำว่า “testimony” เท่านั้น ¹⁷ ถ้อยคำที่เป็นคำรับสารภาพ จึงจะรับฟังเป็นพยานหลักฐานในคดีได้ เพราะในปัจจุบันแล้วคำรับสารภาพถือเป็นเพียงพยานหลักฐานอย่างหนึ่งเท่านั้น มิใช่พยานเด็ดขาดอันมีผลถึงกับใช้ลงโทษจำเลยได้ดังสมัยก่อนอีกต่อไป

การรับฟังคำรับสารภาพสมัยแรกๆนั้น ใช้รับฟังได้โดยไม่มีข้อจำกัดแม้ว่าจะได้มาโดยวิธีการทรมานก็ตาม แต่ต่อมาตามกฎหมายของสหรัฐอเมริกา ศาลได้รับเอาหลักความสมัครใจ (Voluntariness of the confession) มาใช้ในคดี Commonwealth v. Chabcock (1804) ¹⁸ และ

¹⁶ คำรับสารภาพ หมายถึง การที่บุคคลได้กล่าวด้วยความสมัครใจว่า เขาเป็นผู้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา และเปิดเผยถึงวิธีการกระทำความผิดของเขาทั้งหมดต่อพนักงานสอบสวน เช่น ไซ้ ฌมยงเขาเอง เป็นต้น ดูใน John W.Strong, McCormick on Evidence, (general editor).5th ed. (Minnesota: West Group., 1999),p.211.และ Carmen ,Rolando V. del,Ciminal Procedure: Law and Practice, 5th ed.(Wadsworth: Thomson Learning.,2001),p.319.

¹⁷ เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์,คำอธิบายหลักกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ว่าด้วยการดำเนินคดีในชั้นตอนก่อนการพิจารณา,พิมพ์ครั้งที่ 6 (แก้ไขเพิ่มเติม) (กรุงเทพมหานคร: จีระวิชาการพิมพ์, 2551), น.7.

¹⁸ Commonwealth v. Chabcock ,1 Mass.(1Will)144(1804) อ้างใน ศิริพล กุศลศิลป์วุฒิ,“กฎหมายว่าด้วยคำรับสารภาพ: บทนำและความสำคัญของคำรับสารภาพ,” บทบัญญัติ,เล่ม63ตอน1, (2550), น.133.

หลักการนี้ได้ถูกยืนยันโดยศาลสูงสุดสหรัฐอเมริกาในคดีต่อมา เช่นในคดี Hopt v. Utah (1884)¹⁹ และคดี Bram v. United States (1897)²⁰

ในคดี Bram v. United States (1897) นี้ ศาลสูงสุดสหรัฐอเมริกา พิพากษาว่าคำรับสารภาพที่ได้มาโดยฝ่าฝืน สิทธิที่จะไม่ให้การเป็นปฏิกิริยาต่อตนเองในคดีอาญา (Privilege against self-incrimination) ไม่อาจรับฟังได้²¹

ในปี ค.ศ. 1936 ศาลสูงสุดสหรัฐอเมริกาได้ขยายหลักการนี้ไปถึงกระบวนการได้มาซึ่งคำรับสารภาพในชั้นสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย ในคดี Brawn v. Mississippi (1936)²² โดยศาลได้วางหลักการว่า คำรับสารภาพที่ได้มาโดยการฝ่าฝืนหลักความสมัครใจ ไม่อาจรับฟังได้ แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีคำรับสารภาพที่ได้มาจากการถูกบังคับ ช่มชู้ หรือกระทำทารุณกรรมอยู่เนืองๆ²³ ไม่ว่าจะเป็นคำรับสารภาพที่ได้มาโดยมีการบังคับ ทารุณผู้ต้องหา Chambers v. Florida (1940)²⁴ หลอกหลวง Spano v. New York (1959)²⁵ ศาลสูงสุดสหรัฐอเมริกาจึงได้วางหลักการสำคัญ ที่กำหนดวิธีการและรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการสอบสวนปากคำผู้ต้องหาไว้อย่างชัดเจนทั้งในระดับมลรัฐ และระดับรัฐบาลกลางในคดี Miranda v. Arizona (1966) ตามหลักเกณฑ์ Miranda Rules

หลัก Miranda Rules นั้น เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนในการใช้คำรับสารภาพเป็นพยานหลักฐานมาฟ้องคดี และใช้ยืนยันเป็นปฏิกิริยาต่อผู้ต้องหาในศาล ดังนั้น เพื่อเป็นการปกป้องคุ้มครองสิทธิของบุคคล ต้องมีการเตือนผู้ต้องหาก่อนถามคำให้การเสมอ อันมิให้ผู้ต้องหาให้การที่เสียประโยชน์ต่อตนเอง และเพื่อการบังคับใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญอย่างมีประสิทธิภาพ ตำรวจต้องเตือนให้ผู้ต้องหาทราบถึงสิทธิ ดังนี้²⁶ที่ว่า

¹⁹ Hopt v. Utah ,110 U.S.574(1884)

²⁰ Bram v. United States,168 U.S.532 (1897)

²¹ ศิริพล กุศลศิลป์วุฒิ, อ่างแล้ว เริงอรรถที่ 18, น.133.

²² Brawn v. Mississippi,297 U.S.278 (1936)

²³ ศิริพล กุศลศิลป์วุฒิ,อ่างแล้ว เริงอรรถที่ 18.

²⁴ Chambers v. Florida,309 U.S.227 (1940)

²⁵ Spano v. New York ,360 U.S.315(1959)

²⁶ ธนัชพันธ์ วิสิทธิ์วงศ์ ,”สิทธิของผู้ต้องหาที่จะไม่ให้ถ้อยคำเป็นปฏิกิริยาต่อตนเองอันอาจทำให้ตนถูกฟ้องคดีอาญา”, (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์,

1. ผู้ต้องหาไม่มีสิทธิที่จะไม่พูดอะไรเลย
2. หากผู้ต้องหาพูด หรือให้การอะไรไป อาจถูกนำไปใช้กล่าวโทษในการฟ้องร้องตนเองได้
3. ผู้ต้องหาไม่มีสิทธิที่จะมีทนายความในระหว่างการสอบสวน
4. ถ้าผู้ต้องหาไม่สามารถจ่ายค่าจ้างทนายความได้ ก่อนที่จะถามคำให้การและ ผู้ต้องหาต้องการทนายความ ต้องจัดหาทนายความแก่ผู้ต้องหาก่อน²⁷

อย่างไรก็ตามหลักเกณฑ์ Miranda นี้ ได้รับการสนับสนุน และได้แย้งเป็นอย่างมาก โดยผู้ที่สนับสนุนนั้น ยืนยันว่าการแสวงหาข้อเท็จจริงใด ไม่อาจล่วงละเมิดสิทธิของผู้ต้องสงสัยได้ และการยอมรับพยานหลักฐานที่ได้มาโดยไม่ชอบ ย่อมนำมาซึ่งความเสื่อมเสียของการบริหารงาน ยุติธรรมโดยรวม²⁸

ส่วนฝ่ายที่ไม่สนับสนุน ให้เหตุผลว่าหลักนี้เป็นการกระทบต่อประสิทธิภาพการปราบปรามอาชญากรรม อันเป็นประโยชน์ส่วนรวมของสังคมอย่างร้ายแรงและแท้จริงแล้ว กฎหมายควรคำนึงถึงความยุติธรรมอันเป็นประโยชน์ต่อคนส่วนรวมมากกว่าผู้ต้องหาเฉพาะราย²⁹ ดังนั้นผู้ที่ไม่เห็นด้วยได้พยายามเสนอหลักเกณฑ์ใหม่ขึ้นมาแทน ว่าในการสอบคำให้การผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหา แล้วผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาให้การรับสารภาพโดยสมัครใจแล้ว ก็ให้รับฟังคำให้การรับสารภาพนั้นเป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดของเขาได้ ถึงแม้เจ้าหน้าที่จะไม่ได้ให้คำเตือน Miranda ก็ตาม

ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลสูงในคดี Miranda จึงได้พยายามลดล้างหลักการนี้ โดยการเสนอร่างกฎหมายต่อสภา Congress ให้บัญญัติหลักเกณฑ์ใหม่ขึ้นมาแทน โดยมีหลักการว่าในการสอบถามคำให้การผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนนั้น หากผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาได้ให้การรับสารภาพไปโดยสมัครใจแล้วก็ให้รับฟังคำรับสารภาพนั้น เป็นพยานหลักฐาน

2542), น.16. และ Edward E. Peoples, Basic Criminal Procedures, (Prentice-Hall, Inc., 1999), p. 81.

²⁷ ก่อเกียรติ เขียมบุตรลบ, "หลักการรับฟังคำรับสารภาพของผู้ต้องหา," (วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัย คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), น.30 และ ธนัชพันธ์ วิสิทธิ์วงศ์, เพ็ญอ้าง.

²⁸ ศิริพล กุศลศิลป์วุฒิ, อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 18, น.134.

²⁹ เพ็ญอ้าง.

ในการพิสูจน์ความผิดของเขาได้ ถึงแม้เจ้าหน้าที่จะมีได้ให้คำเตือนตามที่ศาลสูงสุดกำหนดไว้ในคดี Miranda ก็ตาม³⁰ ดังเช่นในคดี Dickerson v. United States (1999)³¹ ศาลได้เคยพิพากษาว่าไม่เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ แต่ต่อมาเมื่อคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลสูงสุด ศาลสูงสุดก็พิพากษากลับว่าเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ³²

ดังนั้นหลัก Miranda จึงยังคงมีผลบังคับใช้อยู่ แต่มีการพัฒนาให้มีข้อยกเว้นมากขึ้น เป็นต้นว่า ในกรณีที่เป็นเรื่องความปลอดภัยของสาธารณะ (Public Safety) ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้สอบสวนปากคำของผู้ถูกจับ โดยมีได้แจ้งสิทธิตามหลัก Miranda ศาลสูงของสหรัฐอเมริกาได้มีการวางหลักไว้เป็นข้อยกเว้น ตัวอย่างเช่น ในคดี New York v. Quarles (1984)³³ ที่ศาลสูงของสหรัฐอเมริกา ได้วางหลักไว้เป็นข้อยกเว้นว่ากรณีที่เป็นการความปลอดภัยสาธารณะ (Public Safety exception) นั้น เจ้าหน้าที่งานแม้มิได้แจ้งสิทธิตามหลัก Miranda แก่ผู้ต้องสงสัย ไม่ถือเป็นการละเมิดทั้งหลักเกณฑ์ Miranda และรัฐธรรมนูญ โดยศาลได้ให้ความเห็นว่า ในสถานการณ์ที่เป็นภัยคุกคามต่อความปลอดภัยสาธารณะ หรือต่อตัวเจ้าหน้าที่ขณะปฏิบัติหน้าที่นั้นแล้ว ย่อมมีคุณค่าความสำคัญยิ่งกว่าที่จะมุ่งคุ้มครองสิทธิตามรัฐธรรมนูญที่แก้ไข เพิ่มเติมมาตรา 5 เรื่องเอกสิทธิ์ในการคุ้มครองสิทธิที่จะไม่ให้การอันเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเอง

แต่อย่างไรก็ตามการที่จะอ้างข้อยกเว้นเรื่องหลักความปลอดภัยสาธารณะนี้ มิได้วัดจากความเห็นของบุคคลใดบุคคลคนหนึ่งเป็นการเฉพาะ(ในที่นี้หมายถึงเฉพาะแต่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติหน้าที่นั้นนั่นเอง) เพราะศาลเล็งเห็นแล้วว่า กรณีที่ผู้ต้องหาให้การยอมรับในทันทีทันใด (spontaneous) หรือในกรณีที่สถานการณ์ฉุกเฉิน (emergency situation) แล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจยอมใช้วิจาร์ณญาณในสถานการณ์นั้นอย่างเหมาะสม³⁴

ทั้งคำรับสารภาพที่กระทำด้วยความสมัครใจและยอมรับในทันทีทันใด (spontaneous admissions/ spontaneous statement) ของบุคคลที่ไม่อยู่ในที่ควบคุมของตำรวจ คำรับสารภาพนั้น ยอมรับฟังได้โดยไม่อยู่ในบังคับของ Miranda Rules เรื่องการเตือน และ The Fifth

³⁰ N.Ferdico John, Criminal Procedure for the Criminal Justice Professional 9th ed.(Thomson Wadsworth, 2005), p.521.

³¹ Dickerson v. United States ,166 F.3d 667(4th Cir.1999)

³² Dickerson v. United States ,530 U.S.428,432 (2000)

³³ New York v. Quarles,467 U.S.649 (1984)

³⁴ N.Ferdico John, *supra note* 23, p.534.

Amendment³⁵ กล่าวคือ คำให้การที่ยอมรับในทันทีทันใด แม้บุคคลจะได้ให้การโดยไม่ได้รับการเตือนตามหลัก Miranda ก็รับฟังเป็นพยานหลักฐานในคดีได้ ดังเช่นในคดี Rhode Island v. Innis (1980)³⁶ เป็นต้น

หลักเกณฑ์ตาม Miranda Rules ยังคงเป็นหลักในการคุ้มครองถ้อยคำอันเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเองอันอาจทำให้ถูกฟ้องในคดีอาญาที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน สรุปได้ดังนี้³⁷

1. กฎตามหลัก Miranda Rules นี้ เป็นการปกป้องพิทักษ์สิทธิที่จะไม่ให้ถ้อยคำเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเองอันอาจทำให้ถูกฟ้องในคดีอาญา และนำมาใช้ในกระบวนการพิจารณาคดีอาญาทั้งหมด เว้นแต่มีกฎหมายเฉพาะไม่ต้องให้คำเตือน ในการอ้างสิทธิที่จะไม่ให้การของผู้ต้องหา

2. หลักนี้นำมาปรับใช้ เมื่อบุคคลถูกสอบถามคำให้การโดยพนักงานสอบสวน ในขณะที่ถูกควบคุมตัว หรือถูกจำกัดอิสรภาพ ไม่นำมาใช้กับคำถามทั่วไป ที่ไม่เกี่ยวข้องกับคดี เช่น ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับตัวบุคคล คือ ถามชื่อ ที่อยู่ เป็นต้น หรือว่าเป็นกรณีที่เขาจะสมัครใจให้การเอง

3. ผู้ต้องหาต้องได้รับการเตือนสิทธิที่จะไม่ให้การ เนื่องจากก่อนมีการถามคำให้การ ผู้ต้องหาจะไม่รู้ถึงสิทธิตามรัฐธรรมนูญของเขาเลย และจะต้องไม่เป็นการเตือนที่คลุมเครือ เมื่ออธิบายให้เขาเข้าใจแล้ว จะทำให้ผู้ต้องหาได้ใช้สิทธิของเขา อันเป็นการลดแรงกดดันในสภาพแวดล้อมของการสอบสวน ให้ลดน้อยลงไปด้วย

4. การเตือนจะต้องเตือนอีกด้วยว่า สิ่งใดที่ผู้ต้องหาให้การ จะถูกนำไปเป็นพยานหลักฐาน อันเป็นปฏิปักษ์ย้อนต่อเขาในการพิจารณาคดีชั้นศาล เพื่อให้ผู้ต้องหาเข้าใจถึงผลของการให้ถ้อยคำของเขาด้วย

³⁵ ก่อเกียรติ เขียมบุตรลบ, อ่างแล้ว เจริญธรรมที่ 27, น.34 และ Aubry, Arthus S., Caputo and Galati, Criminal Interrogation, (Illinois : Charles C Thomas Publisher, 1980), pp.139-140.

³⁶ Rhode Island v. Innis ,446 U.S.291 (1980) และ Judy Hails, Criminal Evidence 5th ed, (Thomson Wadsworth, 2005), p.175.

³⁷ ก่อเกียรติ เขียมบุตรลบ, อ่างแล้ว เจริญธรรมที่ 27, น.34 และ ธนัชพันธ์ วิสิทธรวงศ์ , อ่างแล้ว เจริญธรรมที่ 26 และ Jerold H. Israel and Wayne R. Lafave. Criminal Procedure. 3th ed. St. (Paul, Minn: West Publishing Co., 2000), p.334.

5. เอกสิทธิ์นี้จำเป็นที่จะต้องมีการปกป้องด้วย ดังนั้นต้องเตือนให้ชัดเจนในสิทธิที่จะปรึกษากับทนายความ และมีทนายความในระหว่างการสอบปากคำ โดยตำรวจไม่ต้องพิจารณาว่าผู้ต้องหาพร้อมจะใช้สิทธิของเขาหรือไม่ด้วย

6. ผู้ต้องหาจะต้องได้รับการเตือนเสมอว่า ถ้าเขาไม่สามารถจ้างทนายความ และต้องการทนายความ จะต้องมีทนายความให้เขาโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายด้วย ถ้าไม่เตือนอย่างนี้แล้ว จะทำให้ผู้ต้องหาเข้าใจว่า ถ้าต้องการจะปรึกษากับทนายความแล้ว เขาจะต้องเป็นผู้นำทนายความมาเอง

7. ผู้ต้องหาเมื่อมีอิสระในการใช้สิทธิเสมอ ถ้าเขาแสดงให้เห็นว่าเขาต้องการจะไม่ให้การ ไม่ว่าจะก่อนหรือขณะทำการถามคำถามให้การ การถามจะต้องหยุดลงทันที และในทำนองเดียวกันถ้าเขาต้องการทนายความ การสอบถามคำถามให้การจะต้องหยุดทันทีเช่นกัน จนกระทั่งมีทนายความให้เขาแล้ว จึงเริ่มถามต่อไปได้

8. ถ้าคำให้การนั้นได้มาโดยไม่มีทนายความอยู่ด้วย พนักงานอัยการมีภาระการพิสูจน์ให้ศาลเห็นว่า จำเลยได้รู้และมีความเข้าใจ ในการสละสิทธิที่จะไม่ให้ถ้อยคำเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเอง อันอาจทำให้ตนถูกฟ้องในคดีอาญา และการสละสิทธิในการมีทนายความหรือจัดหาทนายความให้แล้ว และการสละสิทธินั้นจะไม่สันนิษฐานจากการที่บุคคลไม่ยอมให้การภายหลังการเตือน หรือเมื่อมีคำรับสารภาพในที่สุด

9. คำให้การใดๆ ที่ได้เกิดขึ้นและนำมาจากการฝ่าฝืนหลัก Miranda Rules จะไม่นำมาเป็นพยานหลักฐานที่ใช้ในการรับฟังของศาล ไม่ว่าจะ เป็นคำรับสารภาพ คำรับในคดีอาญา หรือ คำให้การใดๆ ไม่ว่าจะ เป็นส่วนหนึ่งส่วนใดของความผิด ที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาหรือเป็นส่วนที่ทำให้หลุดพ้นความผิดก็ตาม

10. การบังคับใช้เอกสิทธิ์นี้ พยานหลักฐานที่ได้มาจะไม่นำมาลงโทษและฟ้องคดีเมื่อมีข้อเท็จจริงอันเป็นปฏิปักษ์นั้นถูกนำมาฟ้องคดี จำเลยก็ไม่ให้การได้ หรือผู้ต้องหาเรียกร้องเอกสิทธิ์ของเขาได้ เมื่อมีการนำข้อเท็จจริงที่ได้รับเอกสิทธิ์นั้นไปกล่าวหาเขา

ดังนั้น ในการรับฟังคำรับสารภาพตามกฎหมายสหรัฐอเมริกา นอกจากต้องได้มาด้วยความสมัครใจ ปราศจากการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลแล้ว ต้องมีการแจ้งเตือนสิทธิตามหลัก Miranda Rules ด้วย

3.1.1.2 หลักการรับฟังถ้อยคำอื่น

หลักในการพิจารณารับฟังพยานหลักฐานประเภทถ้อยคำ แม้เป็นถ้อยคำอื่นซึ่งไม่ใช่คำรับสารภาพ ถ้าเป็นพยานถ้อยคำก็จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ ตามหลัก Miranda Rules อันเป็นหลักในการคุ้มครองถ้อยคำ โดยเฉพาะถ้อยคำอันเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเอง อันอาจทำให้ถูกฟ้องในคดีอาญา ที่ตามรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 5 รับรองคุ้มครองไว้ นั่นเอง

ซึ่งตามหลักกฎหมายของสหรัฐอเมริกา ถ้อยคำที่เป็นปฏิปักษ์ต่อตนเองในคดีอาญานั้น นอกจากคำรับสารภาพ หรือ Confession แล้ว ยังมีถ้อยคำที่เป็น คำรับ หรือ Admission ด้วย

คำรับในคดีอาญา หรือ คำรับอันเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเอง (Admission) นั้น หมายความว่า การที่บุคคลกล่าวอย่างตรงไปตรงมา ในบางสิ่งบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด แต่บางทีเขาอาจไม่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้น³⁸ กล่าวคือ เป็นการรับในข้อเท็จจริงบางอย่างเท่านั้น แต่ไม่ได้รับว่าเป็นผู้กระทำความผิดเช่น ไซ้ ผมอยู่ที่นั่น แต่ผมไม่ได้ยิงเขา³⁹ คำรับอันเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเอง จึงมักจะเป็นรายละเอียดของการกระทำที่ประกอบเป็นข้อเท็จจริง ที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาโดยตรง

นอกจากคำรับในคดีอาญา ยังมีกรณีคำพูดใดๆที่เป็นปฏิปักษ์ต่อประโยชน์ตนเอง คือ การที่ผู้กระทำผิดไม่ได้กล่าวยอมรับว่าตนกระทำความผิดโดยตรง หรือไม่ได้กล่าวถึงข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับสาระสำคัญการกระทำผิดโดยตรง แต่ได้กล่าวถ้อยคำใดๆ อันอาจจะถูกใช้สรุปว่าเขากระทำความผิดได้ (Draw an inference of guilt)⁴⁰ ซึ่งคำพูดเหล่านั้น เป็นผลร้ายต่อเขาในฐานะคู่กรณีได้ ตามกฎหมายของสหรัฐอเมริกาแล้ว ถ้อยคำเหล่านี้จะถูกรับฟังเป็นพยานหลักฐานให้ยันตัวจำเลย ในฐานะที่เป็นข้อยกเว้นของพยานบอกเล่าทั้งสิ้น

เมื่อพิจารณาแล้วเห็นได้ว่า ถ้อยคำรับอันเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเอง มีลักษณะที่เป็นการปรักปรำตนเองน้อยกว่าคำรับสารภาพ ที่เป็นการยอมรับผิดโดยตรง แต่ทั้งคำรับสารภาพและคำรับถ้อยคำทั้งสองนี้ ก็คือถ้อยคำที่เป็นปฏิปักษ์ต่อตนเองอันอาจทำให้ถูกฟ้องในคดีอาญาเหมือนกัน แต่คำรับในคดีอาญานั้น จะไม่ถือว่าเป็นการสละสิทธิในการไม่ให้การ อย่างเดียวกับคำรับสารภาพ

³⁸ John W.Strong, *supra* note 9, p.211.

³⁹ Carmen ,Rolando V. del, *supra* note 16, p.319.

⁴⁰ ศิริพล กุศลศิลป์วุฒิ, *อ้างแล้ว* *เชิงอรรถที่ 18*, น.140.

ด้วย แต่ก็รับฟังเป็นพยานหลักฐานเป็นปฏิบัติ ยันผู้ต้องหาในชั้นพิจารณาของศาลได้ ถ้าไม่ได้เป็นการแสวงหาพยานหลักฐานมาโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย หรือไม่เป็นธรรม⁴¹

นอกจากนั้นถ้อยคำอื่นที่ไม่ใช่คำรับสารภาพ การถามถึง ชื่อ สกุล ที่อยู่ อายุ อาชีพ เหล่านี้ก็ถือเป็นถ้อยคำอื่นเช่นกัน แต่เป็นเพียงการถามเพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงบางประการ มิใช่เป็นการถามเพื่อเจาะจงให้ผู้ต้องหารับสารภาพหรือให้ข้อมูลที่เป็นปฏิบัติต่อผลประโยชน์ของตนเองแต่อย่างใด ดังนั้นในการให้ถ้อยคำที่เป็นลักษณะคำถามทั่วไปนี้ หลักการ Miranda Rules ไม่ต้องนำมาปรับใช้ ตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ที่ว่า เมื่อบุคคลถูกสอบถามคำให้การโดยพนักงานสอบสวน ในขณะที่ถูกควบคุมตัว หรือถูกจำกัดอิสรภาพ ไม่นำมาใช้กับคำถามทั่วไปที่ไม่เกี่ยวข้องกับคดี เช่น ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวบุคคล คือ ถามชื่อ ที่อยู่ เป็นต้น หรือว่าเป็นกรณีที่เขาจะสมัครใจให้การเอง

3.1.1.3 หลักการรับฟังพยานหลักฐานอื่นที่ได้มาจากการให้ถ้อยคำ

ในการให้ถ้อยคำของผู้ต้องหานั้น บางครั้งอาจเป็นผลนำมาซึ่งการค้นพบพยานหลักฐานอื่นๆในคดี โดยทั่วไปแล้วพยานหลักฐานเหล่านี้ย่อมสามารถใช้รับฟังเป็นพยานหลักฐานในคดีได้ เช่นเดียวกับพยานหลักฐานถ้อยคำนั้น แต่หากกรณีถ้อยคำนั้นไม่สามารถใช้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้แล้ว ไม่ว่าจะถ้อยคำนั้นได้มาโดยการฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญรับรองคุ้มครอง และโดยเฉพาะในกรณีที่เป็นคำรับสารภาพ ได้มาโดยขัดกับหลัก Miranda Rules นั้นเอง ซึ่งกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกามีแนวความคิดที่เคร่งครัดเป็นอย่างมาก ตามหลักผลไม้ของต้นไม้ที่เป็นพิษ (Fruit of the Poisonous Tree Doctrine)

หลักผลไม้มือของต้นไม้ที่เป็นพิษ (Fruit of the Poisonous Tree Doctrine) นี้ ถือว่าการได้มาซึ่งพยานหลักฐานอย่างหนึ่งโดยฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ ในที่นี้คือถ้อยคำที่มีขอบด้วยกฎหมาย เป็นต้นไม้พิษ (Poisonous Tree) ส่วนพยานหลักฐานอื่นที่ได้สืบเนื่องมาจากพยานหลักฐานชิ้นแรก เป็นผลไม้มือของต้นไม้พิษนั่นเอง

อย่างไรก็ตาม หลัก Fruit of the Poisonous Tree มีข้อยกเว้น กล่าวคือ แม้พยานหลักฐานชิ้นหลังซึ่งได้มาเพราะพยานหลักฐานชิ้นแรกที่มีขอบก็อาจสามารถรับฟังเป็นพยานหลักฐานได้ หากเป็นกรณีดังจะกล่าวต่อไป⁴² คือ

⁴¹ ธนัชพันธ์ วิสิทธิ์วงศ์, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 26, น.55.

⁴² เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 8, น.129.

1. กรณีที่จะต้องมีการค้นพบพยานขึ้นนั้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (Inevitable Discovery) พยานขึ้นหลัง (derivative evidence) ที่ได้มาเพราะพยานหลักฐานขึ้นแรกอาจจะใช้รับฟังได้ ถ้าพยานขึ้นหลังนั้นจะต้องถูกค้นพบอย่างแน่นอน แม้ว่าจะไม่มีการได้มาซึ่งพยานขึ้นแรกก็ตาม เช่น ถ้าบันทึกของ ก. ระบุว่าเขาเป็นของกลางไปทิ้งไว้ในตู้ไปรษณีย์ ปืนของกลางนั้นอาจรับฟังได้ เพราะมีระเบียบบังคับให้พนักงานไปรษณีย์ต้องนำสิ่งของแปลกปลอมต่าง ๆ ส่งให้เจ้าพนักงานตำรวจโดยเร็วเมื่อพบสิ่งของนั้น ๆ ด้วยเหตุนี้เจ้าพนักงานก็จะต้องได้พบปืนของกลางนั้นอย่างแน่นอน แม้ว่าจะไม่ทราบถึงที่ซ่อนของปืนนั้นจากบันทึกของ ก. ที่ได้มาเพราะการค้นบ้าน ก. อันมิชอบก็ตาม⁴³ หรือในกรณีคดี Nix V. Williams (1984)⁴⁴ ที่มีการค้นพบผู้เสียชีวิตจากการฆาตกรรม โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ที่พบศพผู้เสียชีวิต จากปากคำของจำเลย ซึ่งเป็นการได้ข้อมูลมาโดยมิชอบ อย่างไรก็ตามแม้จะไม่มีการได้ข้อมูลนั้นมาจากปากคำของจำเลย ก็ต้องมีการค้นพบศพผู้เสียชีวิตอย่างแน่นอนเพราะอาสาสมัคร 200 คน กำลังลงมือค้นหาศพในบริเวณนั้นอยู่พอดี

2. กรณีที่จะต้องมีการค้นพบพยานขึ้นนั้นจากแหล่งอิสระ (Independent Source)

ข้อยกเว้นนี้ ผู้พิพากษา Holmes ได้กล่าวไว้ในคดี Silverthorne Lumber Co. v. United States (1920)⁴⁵ ว่าพยานขึ้นหลังอาจใช้รับฟังได้ ถ้าอัยการสามารถพิสูจน์ได้ว่าจะมีการค้นพบพยานขึ้นหลังอยู่นั้นเองจากแหล่งหรือวิธีการอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับพยานขึ้นแรกนั้น เช่น ตามกรณีบันทึกของ ก. ข้างต้น ถ้าอัยการสามารถพิสูจน์ได้ว่าผลการสืบสวนสอบสวนของตำรวจจะนำไปสู่การค้นพบปืนของกลางนั้นอยู่แล้ว เช่น ตำรวจได้สอบปากคำพยานผู้รู้เห็นเหตุการณ์ตอนที่จำเลยนำปืนไปทิ้ง และตำรวจพอจะทราบแล้วว่า ปืนนั้นอยู่ที่ใด ซึ่งในที่สุดตำรวจก็คงจะหาปืนนั้นพบ แม้ว่าจะไม่มีการค้นและยึดบันทึกส่วนตัวของ ก. ก็ตาม⁴⁶

3.1.2 หลักการรับฟังถ้อยคำในประเทศอังกฤษ

แม้ประเทศอังกฤษจะใช้ระบบกฎหมายแบบคอมมอนลอว์ (Common law) เช่นเดียวกับประเทศสหรัฐอเมริกาก็ตาม แต่หลักในเรื่องการรับฟังพยานหลักฐานนั้นมีความ

⁴³ มโน ซอศรีสาคร, อ่างแล้ว เจริญธรรมที่ 9, น.42.

⁴⁴ Nix V. Williams, 467 U.S. 431 (1984)

⁴⁵ Silverthorne Lumber Co. v. United States, 252 U.S. 358 (1920)

⁴⁶ มโน ซอศรีสาคร, อ่างแล้ว เจริญธรรมที่ 9, น.43.

แตกต่างจากประเทศสหรัฐอเมริกา กล่าวคือ ศาลอังกฤษมีดุลพินิจ (discretion) ในการรับฟังหรือไม่รับฟังพยานหลักฐานใดๆ มากกว่าประเทศสหรัฐอเมริกา และในการใช้ดุลพินิจของศาลที่จะไม่รับฟังพยานหลักฐานนั้น ศาลจะใช้ดุลพินิจในการไม่รับฟังพยานหลักฐานในกรณีที่เห็นว่าเป็นการไม่ยุติธรรมเท่านั้น ซึ่งในการใช้ดุลพินิจในการไม่รับฟังเป็นไปอย่างจำกัดและมุ่งที่จะกับสถานการณ์พิเศษจริงๆ⁴⁷

การที่ศาลจะใช้ดุลพินิจไม่รับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาโดยวิธีการอันมิชอบด้วยกฎหมายเป็นไปอย่างจำกัด⁴⁸ เนื่องจากกฎหมายอังกฤษนั้นมีหลักว่า พยานหลักฐานที่เกี่ยวกับประเด็นในคดียอมรับฟังได้ พยานหลักฐานที่แท้จริงที่มีคุณค่าสามารถพิสูจน์ความจริงในคดีควรจะได้รับฟังมาใช้ประโยชน์ไม่ควรตัดทิ้ง เป็นแบบ Inclusionary Rules ดังนั้นหากพยานนั้นเป็นหลักฐานอันเป็นสาระสำคัญแห่งคดีแล้ว ศาลก็ยอมรับฟังโดยไม่คำนึงว่าพยานหลักฐานนั้นได้มาโดยวิธีการใด จึงไม่มีหลักในการห้ามรับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาด้วยวิธีการอันไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังจะเห็นได้จากบทบัญญัติใน The Police and Criminal Evidence Act 1984 (PACE) มาตรา 78⁴⁹ ที่บัญญัติว่า

“(1) ในกระบวนการพิจารณาใด ๆ ศาลอาจปฏิเสธไม่ยอมรับฟังพยานหลักฐานซึ่งโจทก์ประสงค์จะอ้างอิง หากปรากฏต่อศาลเมื่อได้คำนึงถึงพฤติการณ์ทั้งปวง รวมทั้งพฤติการณ์ที่

⁴⁷ เฟิงอ้าง, น.55.

⁴⁸ อัครพงษ์ อินทวงศ์, “การห้ามรับฟังถ้อยคำของพยานบุคคลที่เกิดขึ้นโดยมิชอบ: ศึกษาเฉพาะกรณีการนำมาใช้ในคดีอื่นซึ่งมิใช่คดีอาญา,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547), น.51.

⁴⁹ The Police and Criminal Evidence Act 1984 Section 78

(1) In any proceedings the court may refuse evidence on which the prosecution proposes to rely to be given if it appears to the court that, having regard to all the circumstances, including the circumstances in which the evidence was obtained, the admission of the evidence would have such and adverse effect on the fairness of the proceedings that the court ought not to admit it.

(2) Nothing in this section shall prejudice any rule of law requiring the court to exclude evidence.

ได้มาซึ่งพยานหลักฐานนั้นว่า การรับฟังพยานหลักฐานนั้นจะก่อให้เกิดผลเสียหายต่อความเป็นธรรมของกระบวนการพิจารณาคดีถึงขนาดที่ว่า ศาลไม่ควรยอมรับฟังพยานหลักฐานนั้น

(2) บทบัญญัติแห่งมาตรานี้ ไม่มีผลกระทบต่อบทบัญญัติต่าง ๆ ของกฎหมาย ซึ่งบังคับให้ศาลไม่ยอมรับฟังพยานหลักฐาน”

จากบทบัญญัติในมาตรา 78 ดังกล่าวข้างต้น ที่ให้อำนาจแก่ศาลในการใช้ดุลพินิจที่จะรับฟังหรือไม่รับฟังพยานหลักฐานใด เงื่อนไขสำคัญที่ต้องคำนึง คือ พฤติการณ์ที่ได้มาซึ่งพยานหลักฐานนั้นด้วย ดังนั้น พยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบ เช่น พยานหลักฐานที่ได้มาจากการจับ ค้นหรือยึดโดยมิชอบ ศาลก็อาจที่จะใช้ดุลพินิจที่จะรับฟังหรือไม่รับฟังพยานหลักฐานนั้นก็ได้ เช่น ศาลอาจใช้ดุลพินิจในการไม่รับฟังพยานหลักฐานนั้น หากศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าการรับฟังพยานหลักฐานจะกระทบต่อความเป็นธรรมในการพิจารณาคดี ทั้งนี้เพื่อเป็นการให้ความเป็นธรรมทั้งฝ่ายโจทก์และจำเลยอีกทั้งยังเป็นการป้องกันมิให้ฝ่ายโจทก์ได้เปรียบในเชิงคดี อันเป็นผลมาจากการได้มาซึ่งพยานหลักฐานโดยมิชอบซึ่งทำให้จำเลยเสียเปรียบในการต่อสู้คดี

คดีซึ่งถือได้ว่าเป็นบรรทัดฐานในเรื่องนี้ของกฎหมายอังกฤษคือคดี Kuruma v. R. (1955)⁵⁰ ที่จำเลยถูกฟ้องกล่าวหาว่า มีเครื่องกระสุนปืนและวัตถุระเบิดไว้ในครอบครองโดยเจ้าพนักงานค้นพบของกลางในกระเป๋าของจำเลย แต่การค้นดังกล่าวเป็นการค้นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะเป็นการค้นโดยเจ้าพนักงานที่มียศต่ำกว่าตามที่กฎหมายกำหนด ศาลสูงสุดของอังกฤษได้วินิจฉัยว่า พยานหลักฐานดังกล่าวยังคงที่จะรับฟังได้ เหตุผลที่สำคัญที่ศาลได้ให้ไว้ในคดีนี้คือ หากพยานหลักฐานนั้นสามารถพิสูจน์ได้ว่า จำเลยกระทำความผิดก็สามารถที่จะรับฟังเพื่อใช้ลงโทษจำเลยได้ โดยมีต้องคำนึงถึงว่า วิธีการได้มาซึ่งพยานหลักฐานนั้น จะได้อะไร⁵¹

คดี Jones v. Owens (1870)⁵² ที่ข้อเท็จจริงในคดีนี้มีอยู่ว่า จำเลยถูกฟ้องกล่าวหาว่า จับปลาแซลมอลโดยผิดกฎหมาย (unlawful fishing) แต่ในคดีนี้การเข้าตรวจค้นเพื่อแสวงหาพยานหลักฐาน คือปลาแซลมอลของเจ้าพนักงานตำรวจ เป็นการเข้าตรวจค้นโดยไม่มีเหตุหรือ

⁵⁰ Kuruma v. R. (1955) AC 197 (PC) และ เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์, อ้างแล้ว *เชิงอรรถที่ 17*, น. 16.

⁵¹ ผู้พิพากษา Lord Goddard ได้วางหลักไว้ในคดีนี้ว่า หลักที่จะใช้ในการวินิจฉัยว่า พยานหลักฐานรับฟังได้หรือไม่คือหลักที่ว่า พยานหลักฐานนั้นเกี่ยวข้องกับประเด็นของคดีหรือไม่ หากเกี่ยวข้องกับรับฟังได้ไม่คำนึงว่า พยานหลักฐานนั้นจะได้อะไร

⁵² Jones v. Owens (1870) 34 J.P. 759.

พฤติการณ์ที่กฎหมายอนุญาตให้กระทำการตรวจค้นตามกฎหมายได้ ผลจากการตรวจค้นดังกล่าว ได้พบลูกปลาแซลมอน จำนวน 25 ตัว ในกระเป๋าของจำเลย ศาลได้วินิจฉัยว่า ลูกปลาแซลมอน เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดของจำเลยซึ่งถูกฟ้องในความผิดฐานจับปลาโดยผิดกฎหมาย แม้ว่าลูกปลาแซลมอนนั้น จะได้มาจากการค้นตัวจำเลยโดยมิชอบก็ตาม

แต่อย่างไรก็ตามแม้ว่าพยานหลักฐานที่เกิดขึ้นหรือได้มาโดยมิชอบ อาจไม่ต้องห้ามรับฟัง คือศาลใช้ดุลพินิจรับฟังเป็นพยานหลักฐานในคดีได้ ไม่ได้เป็นหลักเด็ดขาด มีข้อยกเว้นหลายกรณี ซึ่งกรณีที่สำคัญที่สุดก็คือ ถ้าเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับ คำให้การรับสารภาพ⁵³ (Confession หรือ Admission) ของผู้ต้องหาในคดีอาญา เจ้าหน้าที่โดยเฉพาะพนักงานสอบสวน ไปทำให้เกิดขึ้นหรือได้มาโดยมิชอบ ศาลต้องปฏิเสธและไม่สามารถใช้ดุลพินิจในกรณีนี้ที่จะรับฟังเป็นพยานหลักฐานได้

3.1.2.1 หลักการรับฟังคำรับสารภาพ⁵⁴

ดังที่ได้กล่าวมาในตอนต้น ว่าแม้หลักกฎหมายเรื่องการรับฟังพยานหลักฐานในคดีของประเทศอังกฤษค่อนข้างที่จะมีความยืดหยุ่น และศาลอังกฤษก็สามารถใช้ดุลพินิจได้อย่างอิสระในการรับฟังหรือไม่รับฟังพยานหลักฐานใดๆ แต่ในกรณีที่พยานหลักฐานนั้นเป็นคำรับสารภาพแล้ว การใช้ดุลพินิจของศาลจะมีข้อจำกัด กล่าวคือ คำรับสารภาพต้องเป็นกรณีที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น โดยศาลอังกฤษกล่าวไว้ชัดเจนว่าหลักการรับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบ ไม่เกี่ยวกับคำรับสารภาพที่ได้มาโดยไม่สมัครใจ ซึ่งก็หมายความว่าหากเป็นคำรับสารภาพโดยไม่สมัครใจ เช่น เพราะพนักงานสอบสวนจู่ใจ ช่มชู้ ฯลฯ คำรับสารภาพนั้น รับฟังไม่ได้ (Inadmissible) โดยศาลจะใช้ดุลพินิจรับฟังไม่ได้เป็นอันขาด⁵⁵ พยานหลักฐานที่ศาลอังกฤษอาจ

⁵³ จรัญ ภักดีธนากุล, กฎหมายลักษณะพยานหลักฐาน, พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพมหานคร : จีระการพิมพ์, 2549), น.260.

⁵⁴ มีข้อสังเกตว่าในประเทศอังกฤษนั้นไม่ปรากฏความแตกต่างกันระหว่าง Confession กับ Admission เพราะตามกฎหมายอังกฤษถือว่า การยอมรับที่มีลักษณะเป็นการปรักปรำตนเองทั้งหมดเป็นคำรับสารภาพ อังโน ก่อเกียรติ เอี่ยมบุตรลบ, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 27, น.14.

⁵⁵ เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 17, น.17.

ใช้ดุลพินิจรับฟังได้แม้จะมาโดยมิชอบ หมายถึงพยานวัตถุ หรือพยานเอกสารเท่านั้น ไม่รวมถึงคำรับสารภาพโดยไม่สมัครใจด้วย⁵⁶

โดยตาม The Police and Criminal Evidence Act 1984 (PACE) มาตรา 82(1) นั้น ได้บัญญัติความหมายของคำรับสารภาพไว้ว่า “คำรับสารภาพ”⁵⁷ หมายความว่ารวมถึง คำให้การต่างๆ ซึ่งไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วน ที่เป็นปฏิบัติต่อตัวผู้กล่าวเอง โดยไม่ว่าคำให้การนั้น จะกล่าวต่อเจ้าพนักงานหรือไม่ก็ตาม และไม่ว่าข้อความนั้นจะกระทำโดยวาจาหรือรูปแบบใดๆ ดังนั้นคำรับสารภาพจึงอาจปรากฏในรูปแบบอื่นนอกจากการให้ถ้อยคำ⁵⁸ เช่น การนิ่ง หรือการแสดงพฤติกรรม ทั้งการกระทำอื่นๆ เช่น การยอมให้มีการบันทึกเทป เพื่อแสดงวิธีการกระทำ ความผิดของผู้ถูกกล่าวหา ในคดี *Li Shu-Ling v R. the Privy Council* (1988) อันยืนยันว่าการอัดวิดีโอเทป สามารถรับฟังเป็นพยานหลักฐานได้ในฐานะที่เป็นคำรับสารภาพ ถ้าสามารถแสดงให้เห็นว่าเป็นการให้ความร่วมมือโดยสมัครใจ⁵⁹

ดังนั้น พิจารณาได้ว่าหลักความสมัครใจถือเป็นเงื่อนไขที่สำคัญที่ใช้ในการรับฟังคำรับสารภาพ ซึ่งในหลักเกณฑ์นี้มีการบัญญัติรับรองไว้เช่นกัน ตาม The Police and Criminal Evidence Act 1984 (PACE) มาตรา 76 (1) (2) ข้อ (a) และ (8)⁶⁰ ดังนี้

⁵⁶JA Gobbo ,Byrne ,JD Heydon, Cross on Evidence,^{2nd} Australian ed.(Sydney:Butterworths,1980), pp.309-312.

⁵⁷ “Confession” includes “any statement wholly or partly adverse to the person who made it, whether made to a person in authority or not and whether made in words or otherwise.” (Hodge M. Malek editors, Jonathan Auburn ,Phipson on evidence/general editors, (London : Sweet & Maxwell, 2005), p.1057.

⁵⁸ Jonathan Doak and Claire McGourlay. Criminal Evidence in Context., (Law Matters Publishing), 2005, p.237.

⁵⁹ *Li Shu-Ling v R.* (1988) 3 All ER 142.

⁶⁰ The Police and Criminal Evidence Act 1984 Section 76. Confessions

“(1) In any proceedings a confession made by an accused person may be given in evidence against him in so far as it is relevant to any matter in issue in the proceedings and is not excluded by the court in pursuance of this section.

มาตรา 76 คำรับสารภาพ

“(1) ไม่ว่าในกระบวนการพิจารณาใด ๆ คำรับสารภาพของผู้ถูกกล่าวหาอาจใช้เป็นพยานหลักฐานเพื่อประหารชีวิตเขาได้ หากเป็นการเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ใด ๆ ซึ่งเป็นประเด็นในกระบวนการพิจารณาและจะต้องไม่ถูกตัดออกโดยศาล ตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้

(2) ถ้าในกระบวนการพิจารณาใด ๆ ซึ่งการฟ้องร้องดำเนินคดี ได้เสนอคำรับสารภาพของผู้ถูกกล่าวหาเป็นพยานหลักฐานแสดงให้ศาลเห็นว่า คำรับสารภาพนั้นได้รับหรือน่าจะได้รับมา

(a) โดยผู้ถูกกล่าวหาถูกบังคับ ชูเช็ญ...

ศาลจะต้องไม่อนุญาตให้อ้างคำรับสารภาพนั้นเป็นพยานหลักฐานในการประหารชีวิตเขา เว้นแต่ผู้ฟ้องคดีจะพิสูจน์ให้ศาลเห็นโดยปราศจากข้อสงสัยได้ว่า คำรับสารภาพนั้น (แม้ว่ามันอาจจะไม่เป็นความจริงก็ตาม) ไม่ได้รับมาตามที่กล่าวมาแล้วในข้างต้น....

(8) ในบทบัญญัติมาตรานี้ คำว่า “บังคับชูเช็ญ” ความหมายรวมถึง การทรมาน, การปฏิบัติอย่างทารุณโหดร้าย, และการใช้หรือขู่ว่าจะใช้ความรุนแรง”

คำรับสารภาพที่เกิดขึ้น หรือได้มาโดยไม่สมัครใจ ได้แก่ กรณีคำรับสารภาพที่ผู้ต้องสงสัยถูกตำรวจกดดัน ใช้กำลังประทุษร้าย หลอกลวง เพื่อให้ผู้ต้องสงสัยนั้นรับสารภาพ การปฏิเสธที่จะให้ผู้ต้องสงสัยนั้นได้พบทนายความ หรือตำรวจอาจจะสอบปากคำของผู้ต้องสงสัยในสถานที่อื่น ที่ไม่ใช่สถานีตำรวจ เหล่านี้ ล้วนแต่เป็นการละเมิดความคุ้มครองตาม The Police and Criminal Evidence Act 1984 ทั้งสิ้น ซึ่งในบางสถานการณ์ การกระทำบางอย่างอาจมีผลต่อความน่าเชื่อถือของคำรับสารภาพ เช่นในคดี Miller⁶¹ ที่ผู้ต้องสงสัยให้การรับสารภาพอย่างผิดๆ

(2) If, in any proceedings where the prosecution proposes to give in evidence a confession made by an accused person, it is represented to the court that the confession was or may have been obtained

(a) by oppression of the person who made it; or ...

...The court shall not allow the confession to be given in evidence against him except in so far as the prosecution proves to the court beyond reasonable doubt that the confession (notwithstanding that it may be true) was not obtained as aforesaid

(8) In this section “oppression” includes torture, inhuman or degrading treatment, and the use or threat of violence (whether or not amounting to torture)

⁶¹ R.v Paris,Abdullahi and Miller (1992)97 Cr App R 99.

เนื่องจากเขาถูกข่มขู่ให้รับสารภาพ หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสอบปากคำผู้ต้องสงสัยในสถานที่อื่น ที่ไม่ใช่สถานีตำรวจนั้นอาจจะไม่มีการบันทึกคำพูดใดๆ ไว้⁶² จึงเป็นกรณีที่มีข้อโต้แย้งได้ถ้าศาลใช้รับฟังเป็นพยานหลักฐานในคดี

นอกจากนี้ในการรับฟังคำรับสารภาพนั้น ยังมีกฎเกณฑ์ตาม Judge's Rules และหลัก Unfairness ซึ่งถึงแม้ว่าจะไม่ได้เป็นกฎเกณฑ์ของกฎหมายก็ตาม แต่เป็นดุลพินิจที่ศาลที่จะใช้เพื่อปฏิเสธไม่ยอมรับฟังคำรับสารภาพได้ด้วย

โดยกฎเกณฑ์ตามหลักการของ Judge's Rules มีดังนี้⁶³

กฎที่ 1 เจ้าพนักงานตำรวจมีอำนาจซักถามบุคคลทุกคนที่คำตอบของเขาสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ ไม่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นผู้กระทำผิดหรือไม่ และไม่ว่าบุคคลนั้นจะถูกควบคุมหรือถูกแจ้งว่าอาจจะถูกดำเนินคดีหรือไม่

กฎข้อนี้เป็นกรให้อำนาจแก่ตำรวจที่จะซักถามบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อหาข้อเท็จจริงจากความผิดที่เกิดขึ้น อันเป็นการสืบสวนเพื่อให้ได้ความจริงที่แน่ชัดโดยไม่ต้องมีการให้คำเตือนใดๆ

กฎที่ 2 ในทันทีที่เจ้าพนักงานตำรวจมีพยานหลักฐานอย่างมีเหตุผลว่าบุคคลใดเป็นผู้กระทำผิดแล้ว เจ้าพนักงานตำรวจจะต้องให้คำเตือน (Caution) แก่บุคคลนั้นหรือทำให้บุคคลนั้นมีความระวังตัวก่อนการซักถามใดๆ ที่เกี่ยวกับความผิดนั้น

การให้คำเตือน (Caution) อาจกระทำโดยกล่าวว่า “ท่านไม่จำเป็นต้องให้การใดๆ นอกจากสิ่งที่ท่านต้องการจะพูด และสิ่งใดที่ท่านพูดอาจถูกบันทึกและนำมาใช้เป็นพยานหลักฐานได้”

ถ้าบุคคลนั้นตัดสินใจที่จะพูดภายหลังการเตือน การบันทึกต้องลงเวลาและสถานที่ในที่ตั้งคำถามและคำตอบได้เริ่มต้นและสิ้นสุด และบุคคลที่อยู่ต่อหน้า

กฎข้อนี้กำหนดให้เจ้าพนักงานตำรวจต้องใช้ความระมัดระวังเมื่อมีเหตุผลอันควรสงสัยว่าบุคคลใดเป็นผู้กระทำผิด โดยจะต้องมีพยานหลักฐานที่น่าเชื่อถือก่อนนำคดีมาสู่ศาล (R. V. Osborner, 1973; R. V. Virtue, 1973)

⁶² Andrew Ashworth and Mike Redmayne, *supra note 2*, p.315.

⁶³ สุรชัย ชาวลิต, “คำรับสารภาพกับการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานในคดีอาญา,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546), น.14-16.

กฎที่ 3

1. เมื่อบุคคลอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานตำรวจ หรือได้รับแจ้งว่าบุคคลนั้นอาจถูกดำเนินคดี เจ้าพนักงานตำรวจจะต้องเตือนบุคคลนั้นดังนี้

“ ท่านต้องการที่จะพูดสิ่งใดหรือไม่ ท่านไม่จำเป็นต้องพูดสิ่งใดนอกจากที่ท่านต้องการที่จะพูด แต่สิ่งที่ท่านพูด จะถูกบันทึกไว้ และอาจใช้เป็นพยานหลักฐาน ”

2. ในกรณีที่คำถามเกี่ยวกับความผิดเข้าข้อยกเว้นที่จะถามได้แต่กับบุคคลที่เป็นผู้ต้องหาเท่านั้น ภายหลังจากที่เขาถูกควบคุมหรือถูกแจ้งว่าอาจถูกดำเนินคดีความคำถามเช่นนั้น จะต้องกระทำเพื่อความมุ่งหมายในการป้องกันอาชญากรรมหรือในกรณีที่เป็นการผิดเล็กน้อยหรือในลักษณะที่เป็นการเสียประโยชน์สำหรับบางคนบ้าง หรือกระทำไปเพื่อประโยชน์ต่อสาธารณะ

ก่อนการถามต้องให้คำเตือนก่อนดังนี้ “ข้าพเจ้าต้องการที่จะถามบางคำถามแก่ท่านเกี่ยวกับการกระทำผิด ซึ่งทำให้ท่านต้องอยู่ในความควบคุมในขณะนี้ (หรืออาจถูกดำเนินคดี) ท่านไม่จำเป็นต้องตอบคำถามเหล่านี้ แต่ถ้าท่านตอบคำถาม คำตอบของท่านจะถูกบันทึกและอาจใช้เป็นพยานหลักฐาน”

คำถามและคำตอบใดๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำผิดจะต้องถูกบันทึกในเวลาเดียวกันทั้งหมด และลงนามโดยบุคคลนั้น หรือถ้าบุคคลนั้นปฏิเสธก็ให้ลงนามโดยเจ้าพนักงานผู้ทำการสอบสวน

3. เมื่อบุคคลถูกถามหรือตัดสินใจที่จะตอบ การบันทึกจะต้องลงเวลาและสถานที่ คำถามนั้นเริ่มต้นและสิ้นสุด และบุคคลที่อยู่ต่อหน้า

กฎที่ 4 คำตอบที่เขียนทั้งหมดที่ทำภายหลังการเตือนจะต้องปรากฏสิ่งดังต่อไปนี้

1. ถ้าบุคคลพูดว่าต้องการที่จะพูด บุคคลนั้นจะต้องได้รับการแจ้งให้ทราบว่า ตำรวจจะทำการบันทึกเอาไว้ว่าบุคคลนั้นได้พูดอย่างไร บุคคลนั้นจะต้องได้รับการถามว่าต้องการที่จะเขียนตามที่พูดเองหรือไม่ ถ้าบุคคลนั้นพูดว่าไม่สามารถเขียนได้ หรือว่าต้องการให้คนใดคนหนึ่งเขียนแทนให้แล้ว ตำรวจอาจเสนอตนเองที่จะเขียนให้แก่บุคคลนั้น ถ้าบุคคลนั้นต้องการและยอมรับ ตำรวจก็จะทำการเขียนให้ แต่ก่อนเริ่มต้องถามบุคคลนั้นซึ่งจะต้องเป็นผู้ที่ลงนามหรือทำเครื่องหมายกำกับคำให้การ (make his mark) ดังนี้

“ข้าพเจ้าต้องการที่จะพูด ข้าพเจ้าต้องการใครคนหนึ่งมาเขียนว่าข้าพเจ้าได้พูดอะไร ข้าพเจ้าถูกแจ้งให้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องพูดอะไรนอกจากสิ่งที่ต้องการจะพูด และแจ้งให้ทราบแล้วว่า อะไรก็ตามที่ข้าพเจ้าพูดอาจจะถูกนำมาใช้เป็นพยานหลักฐาน”

2. ถ้าบุคคลใดต้องการเขียนคำพูดด้วยตนเอง บุคคลนั้นจะได้รับอนุญาตให้ทำได้โดยปราศจากการเร่งรัดใดๆ ให้แตกต่างจากความต้องการที่จะแสดงว่าเรื่องราวที่สำคัญเป็นอย่างไร

3. ถ้าบุคคลที่พูดนั้นต้องการเขียนคำพูดด้วยตนเอง จะถูกถามโดยการเขียนและลงนามก่อนการเขียนคำพูดที่บุคคลนั้นต้องการพูดดังนี้

“ข้าพเจ้าได้พูดตามความประสงค์ของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าได้รับแจ้งว่าไม่จำเป็นต้องพูดสิ่งใดนอกจากต้องการที่จะพูดเช่นนั้น และอะไรที่ข้าพเจ้าพูดอาจใช้เป็นพยานหลักฐาน”

4. ถ้าเจ้าพนักงานตำรวจเป็นผู้เขียน จะต้องเขียนให้ตรงต่อความเป็นจริง โดยปราศจากการใส่คำถามอื่นนอกจากที่จำเป็นเพื่อทำให้ถ้อยคำติดต่อกันเป็นเรื่องราว ด้วยภาษาที่พอเข้าใจได้และเกี่ยวข้องกับเรื่องราวที่สำคัญ โดยไม่มีการเร่งรัดบุคคลนั้น

5. เมื่อเจ้าพนักงานตำรวจเป็นผู้เขียนคำพูด เมื่อเสร็จแล้วเจ้าพนักงานตำรวจจะต้องอ่านให้บุคคลนั้นฟัง และให้บุคคลนั้นทำการแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมตามที่ต้องการ เมื่อเสร็จแล้วจะต้องบอกให้บุคคลนั้นเขียนรับรองและลงนามหรือทำเครื่องหมาย เพื่อรับรองในตอนท้ายของคำพูดดังนี้

“ข้าพเจ้าได้อ่านคำพูดของข้าพเจ้าข้างบนนี้แล้ว และข้าพเจ้าได้รับการแจ้งให้ทราบว่าข้าพเจ้าสามารถแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมใดๆ ตามที่ต้องการ คำพูดนี้เป็นความจริง ข้าพเจ้าได้พูดตามความประสงค์ของข้าพเจ้าเอง”

6. ถ้าบุคคลนั้นปฏิเสธที่จะอ่านหรือเขียนหรือลงนามรับรองข้อความที่พูดในตอนท้าย เจ้าพนักงานตำรวจที่มียศสูงสุดจะเป็นผู้บันทึกเองตามข้อความนั้นต่อหน้าบุคคลที่พูดนั้นว่าเกิดอะไรขึ้น แต่ถ้าบุคคลนั้นไม่สามารถอ่านหรือปฏิเสธ เจ้าพนักงานตำรวจก็จะอ่านให้บุคคลนั้นฟัง และถามว่าบุคคลนั้นต้องการ แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมใดๆ หรือไม่ และลงนามหรือรับรองในตอนท้าย โดยเจ้าพนักงานตำรวจจะรับรองดังนั้นด้วยคำพูดของตนเองว่าได้ทำอะไรลงไป

กฎที่ 5 ในขณะที่บุคคลนั้นถูกควบคุมโดยตำรวจหรือถูกแจ้งว่าอาจถูกดำเนินคดี เจ้าพนักงานตำรวจอาจนำเอาสำเนาคำให้การอันรับรองว่าถูกต้องแล้วจากการเขียนคำพูดของคุณอื่นๆ ผู้ที่อยู่ในการควบคุมของตำรวจ หรือบุคคลผู้ถูกแจ้งว่าอาจถูกดำเนินคดีในคดีเดียวกันมาให้บุคคลนั้นดูโดยไม่ต้องพูดหรือทำอะไรเพื่อให้ได้รับคำตอบเดียวกันนั้นหรือคำตอบอื่นๆ ถ้าบุคคลนั้นต้องการพูดหรือได้เริ่มพูด บุคคลนั้นจะต้องถูกเตือนตามที่กฎที่ 3 ข้อ 1

กฎที่ 6 บุคคลอื่นๆ นอกจากเจ้าพนักงานตำรวจผู้ควบคุมที่มีหน้าที่สอบสวนผู้กระทำผิดหรือผู้ที่ทำการควบคุม ย่อมมีอำนาจตามที่กล่าวข้างต้น

3.1.2.2 หลักการรับฟังถ้อยคำอื่น

ดังที่กล่าวมาว่าตามกฎหมายอังกฤษนั้น พยานหลักฐานที่มีคุณสมบัติบ่งชี้ถึงข้อเท็จจริงที่พิพาทกันในคดี ย่อมรับฟังเป็นพยานหลักฐานในคดีนั้นได้ พยานหลักฐานทุกชนิดถ้าไม่มีกฎหมายตัดพยานหรือห้ามรับฟังไว้แล้ว ก็ต้องรับฟัง

ถ้อยคำอื่นของประเทศอังกฤษนั้น ไม่แตกต่างกับถ้อยคำอื่นของประเทศสหรัฐอเมริกา แม้ตามกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกาจะแยกความแตกต่างระหว่าง ถ้อยคำใดๆที่เป็นปฏิปักษ์ต่อผลประโยชน์ของตน คำรับในคดีอาญา หรือ Admission เป็นถ้อยคำอื่น มิใช่คำรับสารภาพ หรือ Confession ก็ตาม แต่อย่างไรแล้ว ทั้งถ้อยคำใดๆที่เป็นปฏิปักษ์ต่อผลประโยชน์ของตน คำรับในคดีอาญา หรือ คำรับสารภาพนั้น ล้วนแต่เป็นถ้อยคำที่เป็นผลร้ายต่อเขาในฐานะคู่กรณีได้ และใช้รับฟังเป็นพยานหลักฐานยันตัวจำเลย ในฐานะที่เป็นข้อยกเว้นของพยานบอกเล่าทั้งสิ้น ตราบเท่าที่ถ้อยคำนั้นได้มาด้วยความสมัครใจ ปราศจากการข่มขู่ บังคับ ให้สัญญาในประการใด และได้รับการแจ้งสิทธิ ในขณะที่กฎหมายของอังกฤษนั้นแม้จะไม่ปรากฏความแตกต่างกันระหว่าง Confession กับ Admission เพราะตามกฎหมายอังกฤษถือว่า การยอมรับที่มีลักษณะเป็นการปรักปรำตนเองทั้งหมดเป็นคำรับสารภาพ ดังนี้หากไม่มีกฎหมายห้ามไว้ ก็ยอมรับฟังเป็นพยานหลักฐานได้เช่นกัน

3.1.2.3 หลักการรับฟังพยานหลักฐานอื่นที่ได้มาจากการให้ถ้อยคำ

ตามกฎหมายอังกฤษนั้น ไม่มีแนวความคิดเรื่อง ผลไม้ของต้นไม้พิษหรือ Fruit of the Poisonous Tree เหมือนกับกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา ที่ว่าพยานหลักฐานที่ได้รับมาจากการปฏิบัติอันมิชอบของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมายจะรับฟังไม่ได้ เช่นในคดี Kuruma v R. (1955) ที่ได้กล่าวมาแล้ว ว่าศาลอังกฤษนั้นเห็นว่า หากพยานหลักฐานนั้นสามารถพิสูจน์ได้ว่าจำเลยกระทำผิดก็ใช้รับฟังลงโทษจำเลยได้ โดยไม่ต้องคำนึงว่าจะได้พยานหลักฐานนั้นมาอย่างไร กล่าวคือ ไม่ว่าพยานหลักฐานนั้นจะได้มาด้วยวิธีการอันชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ แต่ในหลักการนี้ ใช้สำหรับการได้มาซึ่งพยานวัตถุหรือพยานเอกสาร จากการจับ หรือการค้นโดยมิชอบเท่านั้น ไม่เกี่ยวกับการรับฟังคำรับสารภาพของจำเลยด้วยแต่ประการใด ตามที่ได้อธิบายมาแล้วในตอนต้น

ดังนั้นในกรณีที่ผู้ต้องหาให้ถ้อยคำใด และเป็นผลนำมาซึ่งการค้นพบพยานหลักฐานอื่นๆในคดีแล้ว แม้ถ้อยคำนั้นจะเป็นคำรับสารภาพเกิดขึ้นโดยไม่สมัครใจอันต้องห้ามมิให้รับฟังก็ตาม ศาลอังกฤษยังคงที่จะรับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาในคราวหลังอยู่นั่นเอง

แต่ในการรับฟังของศาลนั้นมีข้อแม้อยู่ว่า ในการอ้างพยานหลักฐานขึ้นหลังนั้นจะต้องไม่เป็นการทำความไปถึงคำรับสารภาพอันมิชอบนั้นด้วย ดังจะเห็นได้จาก บทบัญญัติของ The Police and Criminal Evidence Act 1984 (PACE) มาตรา 76(4) (a) และ (b)⁶⁴ ที่บัญญัติว่า

มาตรา 76 คำรับสารภาพ

“(4) ข้อเท็จจริงซึ่งคำรับสารภาพไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วนที่ถูกตัดออกตาม บทบัญญัติแห่งมาตรานี้ จะไม่กระทบต่อการรับฟังพยานหลักฐาน

(a) ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงใด ๆ ที่ถูกค้นพบอันเป็นผลมาจากคำรับสารภาพ หรือ

(b) คำรับสารภาพนั้น แสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กล่าว เขียน หรือแสดงข้อความ โดยวิธีการ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ว่า จำเลยได้กระทำความผิด เช่นนั้น”

ดังนั้น แม้คำรับสารภาพที่ได้มาโดยมิชอบจะรับฟังไม่ได้ แต่โดยผลของบทบัญญัติดังกล่าวก็ไม่ใช่การกระทบต่อการที่ศาลจะรับฟังข้อเท็จจริงที่ตรวจพบอันเป็นผลมาจากคำรับสารภาพนั้นด้วยแต่อย่างใด และคำรับสารภาพนั่นเองก็อาจใช้แสดงว่า จำเลยได้กล่าว เขียน หรือแสดงข้อความโดยวิธีการ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะ เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ว่า จำเลยเป็นคนร้ายได้เช่นเดียวกัน เช่นในคดีรับของโจรมีการใช้วิธีการอันมิชอบให้จำเลยรับสารภาพว่า ได้ซ่อนของโจรวัวที่ไหน จนเป็นผลให้ตรวจค้นพบของนั้น ของนั้นก็ย่อมใช้เป็นพยานหลักฐานในคดีได้ หรือในคดีฆ่าคนตายได้มีการค้นพบกระดาศซึ่งมีการเขียนข้อความมีลักษณะพิเศษตกอยู่ที่ศพของผู้ตาย เจ้าพนักงานตำรวจได้หลอกลวงให้จำเลยเขียนข้อความนั้นขึ้นใหม่ ข้อความที่จำเลยเขียนขึ้นใหม่มิใช่เป็นพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ว่า จำเลยเป็นผู้เขียนข้อความในกระดาศที่ตกอยู่ที่ศพของผู้ตายได้⁶⁵

⁶⁴ Section 76. Confessions

(4) The fact that a confession is wholly or partly excluded in pursuance of this section shall not affect the admissibility in evidence-

(a) of any facts discovered as a result of the confession; or

(b) where the confession is relevant as showing that the accused speaks, writes or expresses himself in a particular way, of so much of the confession as is necessary to show that he does so.

⁶⁵ โสภณ รัตนากร, อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 63, น.187.

3.2 หลักการรับฟังถ้อยคำในประเทศที่ใช้ระบบ Civil Law

ในประเทศที่ใช้ระบบกฎหมาย Civil Law ซึ่งได้แก่ประเทศเยอรมนีและประเทศฝรั่งเศสนั้น มีหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการรับฟังพยานหลักฐานได้อย่างกว้างขวาง แตกต่างกับระบบกฎหมาย Common law ซึ่งมีกฎหมายมากมายเกี่ยวกับการรับฟังพยานหลักฐาน และมีบทตัดพยาน (Exclusionary rule) อย่างเคร่งครัด เนื่องจากทั้งประเทศเยอรมนีและประเทศฝรั่งเศสนั้น ใช้การพิจารณาคดีโดยผู้พิพากษาอาชีพ ผู้พิพากษาหรือศาลจึงเป็นผู้มีหน้าที่ในการค้นหาข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานต่างๆ ทั้งที่คู่ความนำเสนอต่อศาล หรือศาลเห็นสมควรเรียกมาสืบเอง โดยไม่มีบทตัดพยานโดยเคร่งครัด พยานหลักฐานทุกชิ้นจึงเข้าสู่สำนวนความ และจะถูกพิจารณาโดยละเอียดต่อนซึ่งนำนักพยานหลักฐานว่า พยานชิ้นใดควรมีน้ำหนักน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด⁶⁶ต่อไป

3.2.1 หลักการรับฟังถ้อยคำในประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

หลักกฎหมายของเรื่องการรับฟังถ้อยคำของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีนั้น เป็นไปตามหลักเกณฑ์ทั่วไปในการรับฟังพยานหลักฐาน ที่มีการบัญญัติรับรองไว้ ทั้งตามรัฐธรรมนูญ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (StPO) ดังนี้

3.2.1.1 หลักการรับฟังคำรับสารภาพ

หลักเกณฑ์การรับฟังคำรับสารภาพ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ทั่วไปในการรับฟังพยานหลักฐาน กล่าวคือ คำรับสารภาพนั้นจะถูกพิจารณาเหมือนเป็นพยานหลักฐานประเภทอื่นๆ ในคดี นั้นเอง

ตามรัฐธรรมนูญ ค.ศ.1949 รับรองคุ้มครองไว้ว่า พยานหลักฐานที่ได้มาโดยการขู่ เชื้อหรือหลอกลวง เป็นพยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบ ห้ามมิให้รับฟัง แต่ในการไม่รับฟัง

⁶⁶ ไซม์ซัย ชูติวงศ์, คำอธิบายกฎหมายลักษณะพยานหลักฐาน, พิมพ์ครั้งที่ 7 (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สุภาการพิมพ์, 2543), น.2.

พยานหลักฐานได้นั้น ศาลจะไม่รับฟังเฉพาะในกรณี que เห็นว่าการรับฟังเป็นการละเมิดหลักพื้นฐานแห่งรัฐธรรมนูญ 2 ข้อ คือ Rechtsstaatsprinzip และ Verhältnismässigkeit⁶⁷ เท่านั้น

หลัก Rechtsstaatsprinzip นั้นคือการไม่รับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาโดยการขู่เข็ญหรือหลอกลวง เพื่อรักษาความบริสุทธิ์ของกระบวนการยุติธรรม ตามหลักนี้จึงห้ามเจ้าหน้าที่ตำรวจทำการยึดวัตถุพยาน หรือ สอบถามคำให้การพยานโดยการขู่เข็ญหรือหลอกลวง กับบังคับให้มีหมายค้นสำหรับความผิดบางประเภท ศาลไม่รับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาโดยฝ่าฝืนหลักพื้นฐานดังกล่าวโดยเด็ดขาด

หลัก Verhältnismässigkeit คือ การไม่รับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาโดยการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคล (privacy) เพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน โดยหลักนี้จะเปิดโอกาสให้ศาลใช้ดุลพินิจในการพิจารณา คือจะมีการชั่งน้ำหนักระหว่างสัดส่วนความผิดและความน่าสงสัยว่าจำเลยเป็นผู้กระทำผิด กับสัดส่วนระหว่างสิทธิเสรีภาพของเอกชน โดยการใช้หลักการนี้ศาลจะไม่คำนึงว่าเจ้าพนักงานตำรวจได้พยานหลักฐานโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

นอกจากรัฐธรรมนูญแล้วยังมีหลักเกณฑ์ ตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 136a คุ้มครองไว้ด้วย ซึ่งตามกฎหมายลายลักษณ์อักษรทั้งหลาย ที่เกี่ยวกับการไม่รับฟังพยานหลักฐาน แล้วนำมาเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรนั้น ล้วนมีพื้นฐานเดิมจากกฎหมายรัฐธรรมนูญทั้งสิ้น

โดยตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 136a⁶⁸ นั้น มีหลักว่า เป็นเสรีภาพของผู้ต้องหาที่จะให้ความโดยสมัครใจ ไม่อาจถูกละเมิดโดยการบีบบังคับทาง

⁶⁷ จิรนิติ หะวานนท์, "หลักการไม่รับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบ: เปรียบเทียบระหว่างกฎหมายอเมริกันและกฎหมายเยอรมัน," อุลพห31,(พฤษภาคม-มิถุนายน2527),น.34-52.

⁶⁸ Section 136 a. (Prohibited Methods of Examination)

(1) The accused's freedom to make up his mind and to manifest his will shall not be impaired by ill-treatment, induced fatigue, physical interference, administration of drugs, torment, deception or hypnosis. Coercion may be used only as far as this is permitted by criminal procedure law. Threatening the accused with measures not permitted under its provisions or holding out the prospect of an advantage not envisaged by statute shall be prohibited.

ร่างกายหรือจิตใจ โดยการใช้ยา โดยการทารุณ หรือการสะกดจิต ห้ามทำลายความทรงจำหรือความเข้าใจของผู้ต้องหา ซึ่งคำให้การที่ได้มาโดยบทบัญญัติแห่งมาตรานี้ต้องห้ามมิให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานในคดีแม้ผู้ต้องหายินยอมให้ใช้เป็นพยานหลักฐานก็ตาม

แต่อย่างไรก็ตามคำรับสารภาพในกฎหมายเยอรมันนั้น แม้จะถูกพิจารณาเหมือนพยานหลักฐานประเภทอื่นๆ แต่ศาลก็มีอิสระที่จะพิจารณารับหรือไม่รับพยานหลักฐาน (A free evaluation of evidence doctrine) ได้ หากมีคุณค่า (Probative value) ตามที่ได้กล่าวมาว่าศาลจะไม่รับฟังเฉพาะในกรณีที่เห็นว่าการรับฟังเป็นการละเมิดหลักพื้นฐานแห่งรัฐธรรมนูญ 2 ข้อ ตามหลัก Rechtsstaatsprinzip และหลัก Verhältnismässigkeit เท่านั้น เช่น หากรับพยานหลักฐานเข้าไปแล้ว จะก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อประเทศเยอรมนี หรือทำลายศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของประชาชนชาวเยอรมัน เป็นต้น

3.2.1.2 หลักการรับฟังถ้อยคำอื่น

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วหลักในการรับฟังถ้อยคำของกฎหมายเยอรมันนั้น เป็นไปตามหลักเกณฑ์ทั่วไปที่ใช้ในการรับฟังพยานหลักฐานอื่น โดยมีหลักการพื้นฐานของการรับฟังว่าพยานหลักฐานนั้น ต้องไม่ขัดกับหลัก Rechtsstaatsprinzip และ Verhältnismässigkeit เป็นสำคัญ

และตามกฎหมายเยอรมันนั้น ถ้ามีกฎหมายบัญญัติไว้อย่างชัดเจน ว่าพยานหลักฐานดังกล่าวรับฟังไม่ได้แล้ว เช่น มาตรา 136a กรณีคำรับสารภาพที่ความสมัครใจถูกละเมิด โดยการบีบบังคับทางร่างกายหรือจิตใจ โดยการใช้ยา โดยการทารุณ หรือการสะกดจิต เหล่านี้ต้องห้ามมิให้รับฟัง

ดังนั้นพยานหลักฐานที่เป็นถ้อยคำอื่น แม้จะไม่ใช่คำรับสารภาพ ผู้เขียนเห็นว่าน่าจะมีหลักเกณฑ์เช่นเดียวกัน ที่ต้องพิจารณาว่าขัดกับหลักดังกล่าวข้างต้นหรือไม่ ทั้งหลักในรัฐธรรมนูญและหลักในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา นั้นเอง

(2) Measures which impair the accused's memory or his ability to understand shall not be permitted.

(3) The prohibition under subsections (1) and (2) shall apply irrespective of the accused's consent. Statements which were obtained in breach of this prohibition shall not be used, even if the accused agrees to their use.

3.2.1.3 หลักการรับฟังพยานหลักฐานอื่นที่ได้มาจากการให้ถ้อยคำ

เดิมพยานหลักฐานอื่นที่ได้ต่อเนื่องจากคำให้การนั้น กฎหมายเยอรมันจะไม่นำหลัก Fruit of the poisonous tree มาใช้ เพราะเยอรมันถือว่ามีความผิดฐานการลงโทษและการฟ้องร้อง ผู้ใช้อำนาจโดยไม่ชอบที่มีความสมบูรณ์ อยู่ในหลักกฎหมายเยอรมันอยู่แล้ว⁶⁹ กฎหมายเยอรมันจึงเน้นที่การคำนึงถึงคุณค่าของพยานหลักฐาน มากกว่าการคำนึงถึงการได้มาของพยานหลักฐานว่า ได้มาอย่างไร ตัวอย่างเช่น ศาลเยอรมันถือหลักว่าพยานหลักฐานสามารถได้มาโดยการมีหมาย หรือหมายนั้นมีข้อบกพร่องก็ได้ นำไปสู่การสรุปของหลักการนี้ว่าไม่จำเป็นที่จะต้องมีความหมายในการค้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าหลักกฎหมายเยอรมันไม่ได้ให้ความสำคัญที่จะวางหลักปฏิบัติการใช้มาตรการ บังคับของเจ้าพนักงานในการแสวงหาพยานหลักฐานเลย⁷⁰

หลักการรับฟังพยานหลักฐานอื่นที่ได้มาจากการให้ถ้อยคำ ก็ใช้หลักเกณฑ์การ พิจารณาตามหลัก Rechtsstaatsprinzip และ Verhältnismässigkeit เช่นเดียวกัน กล่าวคือ หาก พยานหลักฐานนั้น เป็นการได้มาโดยขัดกับหลัก Rechtsstaatsprinzip แล้วแม้ว่าจะมีความ น่าเชื่อถือเพียงใดก็ตาม แต่ศาลเยอรมันจำกัดไม่รับฟัง และหากพยานหลักฐานไม่ถูกปฏิเสธตาม หลักการข้างต้น ก็ต้องพิจารณาในหลักประการต่อมา คือ หลัก Verhältnismässigkeit ที่ศาลมี โอกาสในการใช้ดุลพินิจซึ่งนำหน้าระหว่างสัดส่วนความรุนแรงของความผิดกับสิทธิเสรีภาพของ เอกชน แต่มีได้หมายความว่าหากสิทธิส่วนบุคคลถูกละเมิดแล้ว พยานหลักฐานนั้นจะรับฟังไม่ได้ โดยอัตโนมัติ เพราะหากเป็นกรณีร้ายแรง หรือเป็นเรื่องความมั่นคงของประเทศแล้ว ผลประโยชน์ ของชาติย่อมอยู่เหนือผลประโยชน์ของบุคคล

แต่ในปัจจุบันแล้ว กฎหมายเยอรมันนั้น หากเป็นพยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบ ศาล ก็อาจปฏิเสธที่จะรับฟังได้ โดยให้เหตุผลในประการสำคัญว่าเพื่อความมั่นคงของชาติ และเพื่อ ความสงบเรียบร้อยของประชาชน

วัตถุประสงค์ของกฎหมายเยอรมันที่ไม่ยอมรับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบนั้น ไม่ได้มีจุดมุ่งหมายในทางยับยั้งการกระทำที่มิชอบของเจ้าพนักงานเป็นหลัก แต่เน้นที่วัตถุประสงค์ ในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพแห่งความเป็นมนุษย์ สิทธิส่วนตัวตามรัฐธรรมนูญเป็นสำคัญ แต่เมื่อ

⁶⁹ อิศราวุธ อ่อนน้อม, "หลักการไม่รับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบ," (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, 2540), น. 61.

⁷⁰ เพิ่งอ้าง.

เทียบกับผลประโยชน์ของรัฐแล้ว ผลประโยชน์รัฐก็ย่อมสำคัญกว่า ผลในทางยับยั้งการกระทำที่มีชอบของเจ้าพนักงานเป็นเพียงผลพลอยได้เท่านั้น

3.2.2 หลักการรับฟังถ้อยคำในประเทศสาธารณรัฐฝรั่งเศส

หลักกฎหมายเรื่องการรับฟังถ้อยคำในประเทศฝรั่งเศสนั้น เป็นไปตามหลักเกณฑ์ทั่วไปในการรับฟังพยานหลักฐาน โดยการรับฟังพยานหลักฐานของประเทศฝรั่งเศสนั้น จะมีแนวความคิดอยู่ 2 ระบบคือ ระบบพยานตามกฎหมาย และระบบพยานตามดุลพินิจของศาล

ซึ่งระบบพยานตามกฎหมาย เป็นระบบที่กำหนดรูปแบบของพยานหลักฐานที่เสนอต่อศาล โดยกำหนดเงื่อนไขในการรับฟัง รวมทั้งยังได้กำหนดเรื่องความน่าเชื่อถือของพยานหลักฐานที่ศาลจะต้องปฏิบัติตามไว้ด้วย ซึ่งจะใช้กับคดีแพ่ง

ส่วนระบบพยานตามดุลพินิจของศาล เป็นระบบที่ศาลจะสามารถรับฟังพยานหลักฐานได้ทุกประเภท อันเป็นหลักใหญ่ของเรื่อง อิศระในการสืบพยาน และมีอิสระในการชี้แจงนำพยานหลักฐาน ตามความเชื่อมั่นส่วนตัวของศาล ซึ่งระบบนี้ใช้กับคดีอาญาและคดีปกครอง การพิจารณาคำรับสารภาพในคดีอาญา จึงอยู่ในส่วนนี้ด้วย

3.2.2.1 หลักการรับฟังคำรับสารภาพ

คำรับสารภาพถือเป็นพยานหลักฐานประเภทหนึ่งที่ตั้งอยู่ในพยานหลักฐานประเภทข้อสันนิษฐานที่ผู้พิพากษาเป็นผู้กำหนด⁷¹ หรือพยานตามดุลพินิจศาลนั่นเอง อาจเป็นการรับสารภาพด้วยวาจา หรือลายลักษณ์อักษรก็ได้

เนื่องจากคำรับสารภาพในคดีอาญานั้น แตกต่างจากคดีแพ่งและคดีปกครอง โดยในคดีแพ่งและคดีปกครอง จะไม่มีปัญหาเรื่องความน่าเชื่อถือของคำรับสารภาพ ในขณะที่คดีอาญา อาจก่อให้เกิดความสงสัยเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของคำรับสารภาพ ทั้งนี้เนื่องจากว่าจำเลยต้องตกอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกกดดันทางจิตใจเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือการไต่สวนของศาลก็ตาม

ดังนั้น หากคำรับสารภาพได้รับมาโดยใช้ความรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นการรับสารภาพที่ได้จากการทรมานหรือใช้กำลังโดยเจ้าหน้าที่ หรือการใช้กำลังของตำรวจ หรือได้รับมาโดยการ

⁷¹ ธนกร วรปรัชญากุล, "การรับฟังพยานหลักฐานประเภทต่างๆ," อุลพาห 52, (มกราคม-เมษายน 2548), น. 157.

หลอกหลวง ละเมิดสิทธิ โดยวิธีการที่ผิดกฎหมายหรือไม่สุจริต หรือคำรับสารภาพที่ได้มาโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่มีข้อบกพร่อง เช่น เครื่องจับเท็จ การสะกดจิต การใช้ยาโดยแพทย์ ไม่อาจรับฟังเป็นพยานหลักฐานในคดีได้

3.2.2.2 หลักการรับฟังถ้อยคำอื่น

หลักการรับฟังพยานหลักฐานของประเทศฝรั่งเศสนั้น ใช้หลักในการพิจารณาพิพากษาตามดุลพินิจ ซึ่งศาลจะสามารถรับฟังพยานหลักฐานได้ทุกประเภท ถ้อยคำอื่นที่มีใช้คำรับสารภาพจึงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ การรับฟังพยานหลักฐานนี้เช่นกัน

3.2.2.3 หลักการรับฟังพยานหลักฐานอื่นที่ได้มาจากการให้ถ้อยคำ

ตามที่ได้กล่าวมาว่าประเทศฝรั่งเศสนั้นมีหลักการรับฟังพยานหลักฐาน ตามหลักดุลพินิจ ศาลจึงที่ดุลพินิจที่จะรับฟังพยานหลักฐานใดก็ได้ และ ไม่ว่าได้มาโดยวิธีทางใดก็ตาม ซึ่งมีข้อยกเว้นในบางกรณีที่ถูกกฎหมายได้กำหนดไว้เท่านั้น นอกจากนี้พยานหลักฐานที่มีข้อยกเว้นบางกรณีนั้น การจะรับฟังหรือไม่ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้พิพากษาด้วย

พยานหลักฐานอื่นที่ได้มาจากการให้ถ้อยคำที่มีข้อบกพร่อง จึงเป็นดุลพินิจของศาลที่จะพิจารณาว่ารับฟังได้หรือไม่ เหตุผลของการที่จะไม่รับฟัง ไม่ใช่เพื่อเป็นการควบคุมเจ้าพนักงานตำรวจ แต่เป็นนโยบายสาธารณะประกอบกับเป็นการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน ทั้งการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพของศาลยุติธรรม ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับประเทศเยอรมัน นั่นเอง